Газета Верховної Ради України

Голос України

№ 83 (2330) ■ Субота, 13 травня 2000 року ■ Ціна договірна

Київський міський голова вручив 77 молодим сім'ям ключі від квартир

3

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

■ 1638 р. Гетьман Остряниця розгромив поляків під Голтвою.

■ 1783 р. Катерина Друга видала указ про повне закріпачення українських селян.

■ 1849 р. Народився класик української літератури Панас Мирний.

■ 1888 р. Помер Яків Головацький, український поет і вчений, один із «Руської трійці».

■ 1916 р. У Нью-Йорку помер класик єврейської літератури Шолом-Алейхем. Родом з Переяслава, до 1905-го жив на Україні.

13 травня

Навчання — світло. Якби ще й грошей

Заробітну плату вчителям не підвищували з 1996 року. Про це йшлося на зустрічі Голови Верховної Ради України Івана Плюща з представниками уряду, народної освіти та профспілок. Утім, уже окреслилися позитивні тенденції розв'язання «освітянських» проблем: у бюджеті виділено 731,4 млн. грн., хоча і передбачалося 709 млн. грн. Голова Верховної Ради запевнив, що до кінця року вдасться погасити всі заборговані кошти працівникам освіти. А це — 156 млн. грн. Але, на думку освітян, цього недостатньо. Бо в більшості країн світу на освіту виділяється шість відсотків ВВП, а в Україні — тільки три.

Іван Плющ повідомив, що після консультації з Прем'єр-міністром Віктором Ющенком уряду запропоновано підвищити заробітну плату працівникам охорони здоров'я, культури, а також освітянам.

Парламентська хроніка

Мораль, референдум

Ранкове і денне засідання 12 травня

Першим сесія розглянула давно вже назріле питання —проект Сімейного кодексу України. Його доповіла народний депутат Зорислава Ромовська.

Під час обговорення проекту кодексу депутати запропонували, зокрема, змінити шлюбний вік для дівчат з 17 до 16 років. Йшлося і про права батьків на виховання спільних дітей, врахування місцевих звичаїв при створенні сімей, а також процедури розірвання шлюбу. Проект за умови істотної доробки рекомендовано прийняти у першому читанні.

Член Комітету з питань свободи слова та інформації Іван Чиж доповів проект закону про захист суспільної моралі.

Депутати прогнозують, що введенню закону в дію буде вчинено активний спротив з боку ділків, які наживаються на масовому культивуванні насильства, проституції, наркоманії, зокрема в електронних ЗМІ, кінопродукції тощо. Протистояти цьому, на думку депутатів, має спеціально створена в Міністерстві внутрішніх справ структура, подібна до поліції моралі у багатьох державах світу.

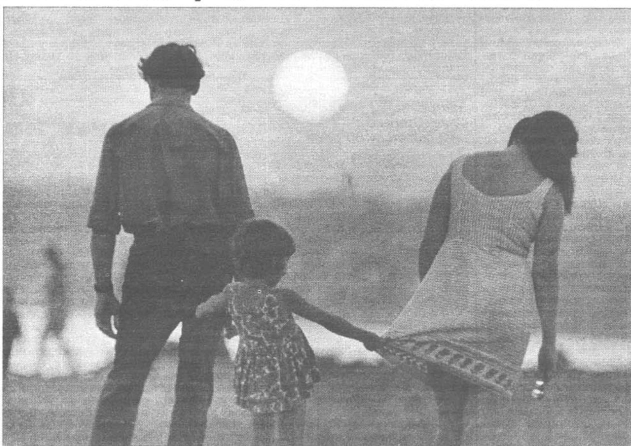
(Закінчення на 2-й стор.).

ЛЮБИМО БАТЬКІВ, ТА КЛИЧЕМО МАТЕРІВ

Мама... Життя... Любов... Тепло... Мама приводить нас у цей світ, вона вчить жити у ньому, оберігає від злигоднів та хвороб. Мама — ангел-хранитель дитинства, родини, любові.

Материнство для багатьох наших співвітчизниць пов'язане з героїзмом. Мами не тільки виконують свої традиційні обов'язки, вони роблять кар'єру, працюють, утримують родини. В Україні сьогодні близько 11% сімей, у яких роль добувачки та годувальниці відіграє жінка. Підраховано, що зв'язана узами Гіменея українка щодня витрачає на підтримання домашнього вогнища 3—6 годин. Згідно з розцінками державної служби побуту, мати двох дітей щомісяця виконує хатніх робіт на суму 250 грн. При цьому витрачає в робочий день на читання книжок у середньому 18 хвилин, на прогулянку — 11, а на виховання дітей — 17 хвилин.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Нові символи — нове мислення

На Львівській експериментальній керамiко-скульптурній фабриці завершено перший етап роботи над державною символікою, яку встановлять на будинку Верховної Ради. На виготовлення тризуба, як повідомляє наш власний кореспондент Оксана Теленчі, використали 180 кілограмів високоякісної міді. Отож символ держави, який світитиметься на сонці, можна буде побачити здалеку. А через кілька тижнів будуть готові ще два наступні.

Заборонено сурогати грошей

Кабінет Міністрів скасував дію 23 нормативних актів, які передбачали негрошові форми розрахунків на оптовому та роздрібному ринках енергоносіїв. Відтепер забороняється застосовувати механізми переоформлення боргів, векселі та будь-які сурогати грошей.

Журналісти вирушають до читача

Маршрут — на чарівне Поділля

15—17 травня відбудеться День «Голосу України» у Хмельницькій області. Журналісти газети, герої наших публікацій, працівники культури зустрінуться з читачами, трудовими колективами, з представниками органів влади на місцях та військовослужбовцями місцевого гарнізону. Читачі та журналісти спільно обговорюватимуть питання, як поліпшити висвітлення життя регіонів, на які проблеми насамперед звернути увагу.

Цими днями постійно вестиметься прийом громадян у корпункті газети за адресою: Хмельницький, вул. Проскурівська, 49, кв. 1. Усні зауваження, пропозиції та повідомлення можна адресувати за телефоном (0382) 72-06-53. 15 травня з 11.00 до 13.00 та з 14.00 до 17.00 з вами спілкуватимуться журналісти редакції, 16 травня з 9.00 до 12.00 на запитання читачів відповідатиме заступник головного редактора Леонід Бровченко.

15 травня з 11.00 до 12.00 відбудеться телефонна «гаряча лінія» з головою обласної ради Миколою Приступою за участю журналістів «Голосу України», під час якої хмельничани зможуть отримати відповіді чи роз'яснення з перших вуст. Телефон прямого зв'язку —(0382) 76-51-14.

17 травня у Кам'янці-Подільському буде відкрито постійний корпункт газети у приміщенні міськвиконкому. Цього дня з 10 до 11 години кам'янчани теж зможуть поспілкуватися з працівниками газети особисто чи по телефону (03849) 3-16-20.

Я вам пишу...

Дамоклів меч над школою

У нас, в селі Софіївка, є школа, яку відвідують діти з двох сіл. Через відсутність грошей у місцевому бюджеті нашу школу планують закрити. Найближча знаходиться за 7 кілометрів. Щоб туди дістатися, треба більше години. Але ж ідеться про дітей! У райдержадміністрації нам відповіли, що на освіту не виділяють коштів, тому доводиться вдаватися до надзвичайних заходів. Ще сказали, що коли знайдуться спонсори, рішення буде переглянуто. Може, добрі й мудрі люди почують наш голос, підтримають фінансово, вплинуть на рішення місцевої влади?

Учні, батьки, вчителі Софіївської школи Олександрівського району Донецької області.

■ Учора у столичному палаці «Україна» відбувся ювілейний вечір народної артистки Оксани Білозір.

■ Сьогодні відбудеться символічне саджання алеї на київських кручах Дніпра, присвячене 560-річчю давнього українського роду Халецьких.

■ У Луцьку розпочалося засідання Ради Єврорегіону «Буг», до якого від України входить Волинська область, від Польщі — Люблінське воєводство і від Білорусі — Брестщина.

P. S.

Уряду запропоновано підвищити зарплату вчителям

Нестерпна легкість бюджету

Вечірнє засідання 11 травня

Парламентська хроніка

Парламент розглянув проект постанови «Про питання управління державним майном, яке забезпечує діяльність Верховної Ради України». Голова Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та організації роботи Верховної Ради Віктор Омеліч зазначив, що ця постанова передбачає передачу до Державного управління справами низки об'єктів, які не впливають на забезпечення ефективної роботи парламенту. Натомість співдоповідач, заступник голови Комітету з питань правової політики Ігор Коліушко, запропонувавши свій варіант постанови, наголосив, що Закон України «Про правовий режим майна, що забезпечує діяльність Верховної Ради України» передбачає: розпорядження, відчуження і передача державного майна, що перебуває на балансі Верховної Ради, провадиться лише за її рішенням. Отож Президент, підписавши 23 лютого 2000 року указ, який передбачає створення Державного управління справами та вилучення майна Верховної Ради, порушив цей закон. Отже, головна ідея проекту постанови І. Коліушка — припинити незаконну дію цього указу. Не дивно, що після цього депутати зажадали отримати повнішу інформацію про те, скільки і яке майно перебуває на балансі не лише Верховної Ради, а й Президента та Кабінету Міністрів України. Парламент підтримав постанову І. Коліушка.

Після цього сесія розглянула Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2000 рік», на який Президент наклав вето. Міністр фінансів Ігор Мітюков зазначив, що Президент, повертаючи до парламенту цей закон, керувався тим, що він не дає можливості повною мірою розв'язати найгостріші соціально-економічні проблеми. А саме — проблему державної підтримки вугільної промисловості, пільгового кредитування АПК для проведення весняно-польових робіт та компенсації скасованих пільг працівникам міліції. Тому пропоновано збільшити видатки на оплату співробітникам органів внутрішніх справ на 70 млн. грн., видатки вугільній промисловості — на 280 млн. грн., на часткову компенсацію ставки за кредитами комерційних банків АПК — на 150 млн. грн. За цього І. Мітюков зазначив, що за чотири місяці нинішнього року до держбюджету надійшло 8 млрд. 200 млн. грн., а до місцевих бюджетів — 3 млрд. 500 млн. грн. Торік за цей само період до державного та місцевих бюджетів надійшло відповідно 5 млрд. 200 млн. та 3 млрд. 400 млн. грн. Нібито істотно збільшилися надходження, проте не забуватимемо, що минулого року доходи держбюджету було затверджено на рівні 23 млрд. грн., а нинішнього — на рівні 33 млрд. грн. Тож цілком можливо, що незабаром, попри сьогоднішнє збільшення видатків за одними статтями, за іншими статтями доведеться скорочувати.

Голова Комітету з питань бюджету Олександр Турчинов запропонував (оскільки депутати мають справу з іншою версією документа) перейти до постатейного голосування. Найбільше дискусій точилося довкола 175 млн. грн., які можна було б спрямувати на фінансування регіонів у випадку зняття мораторію на застосування фіксованого сільськогосподарського податку. Проте депутати не підтримали цієї пропозиції, затвердивши зміни до закону про держбюджет без цієї поправки.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

На завершення депутати, погодившись із зауваженнями Президента, ухвалили закони України «Про спеціальний режим інвестиційної діяльності на території міста Харкова» та «Про внесення змін до деяких законів України з питань оподаткування у зв'язку з запровадженням спеціального режиму інвестиційної діяльності на території міста Харкова». Крім того, було прийнято у другому читанні Закон України «Про амністію».

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Офіційні зустрічі

Через особисті контакти

Першим запитанням «ГУ» на спільній прес-конференції глав парламентів України та Естонії Івана Плюща і Тоомаса Саві було: як вони оцінюють практичну реалізацію договору про вільну торгівлю. Цей документ, нагадаю, не має обмежень з торгівлі харчовими продуктами і сільгосппродуктами, на відміну від схожих договорів між Україною і двома балтійськими країнами.

Тоомас Саві вважає, що договір про вільну торгівлю на користь обом сторонам: товарообіг становить 104,4 млн. доларів. І хоча торік товарообіг між двома країнами зменшився, Україна, як і раніше, входить до першої десятки торговельних партнерів Естонії. Водночас Голова Рийгикогу назвав «бюрократичні перешкоди», що заважають реалізації договору повною мірою. Зокрема, йдеться про спрощення сертифікації товарів.

Іван Плющ наголосив на потребі активізувати взаємовигідне економічне співробітництво: «На жаль, в Україні дуже багато нерозв'язаних питань, серед яких — і організаційні. Проте спочатку було слово, потім папір, затим справа... Із першими двома все гаразд. Сподіватимемося, що все підписане реалізується в повному обсязі».

Голова естонського парламенту зазначив, що «У Естонії дуже тісні відносини з балтійськими державами, але водночас ця спільна робота не спрямована в бік конфронтації і неспівробітництва з нашими друзями. Відносини з Росією мають поліпшуватися, тим більше що ця країна має нині нового активного президента». Кореспондент «ГУ» попросив уточнити: чи можна це розуміти так, що Естонія не висуватиме Росії компенсаційних претензій? Тоомас Саві відповів: «Мені здається, такі заяви з нашого боку не оголошувалися. Найближчим часом до Таллінна прибуде група парламентаріїв із Держдуми, тож і обговоримо всі ці питання».

Стратегічна мета України та Естонії — «повноправне членство в Європейському союзі», проте відносини з нашими сусідами, зокрема з Росією, мають залишатися дружніми, наголосили учасники прес-конференції. Естонія підтримує курс України на інтеграцію до Європи, заявив Голова Рийгикогу: «Оскільки обидві держави на шляху до ЄС, то треба допомогти одне одному. Всі двері відчиняються через особисті контакти».

Останнє запитання естонському гостю на прес-конференції поставив сам Іван Степанович. Про те, чи сподобався естонській делегації весняний Київ. Тоомас Саві відповідав довго і з задоволенням, а потім стисло підсумував: «Ми закохані».

Яна СТАДІЛЬНА.

Мораль, референдум

Ранкове і денне засідання 12 травня

(Початок на 1-й стор.).

У повторному першому читанні сесія розглянула проект закону про всеукраїнський референдум. Доповідач, секретар Комітету з питань правової політики Олександр Лавринович поінформував, що проект передбачає закріплення чотирьох типів всеукраїнських референдумів. Це — конституційний, який призначає Президент України; про зміну території України; з питань законодавства; з питань поточної політики. У проекті закладено певні механізми системи стримувань та противаг проти фальсифікації під час проведення референдумів і підбиття їх результатів.

Альтернативний проект закону про всеукраїнський референдум доповів народний депутат Сергій Головатий. Він зупинився на проблемі опитування за народною ініціативою. С. Головатий пропонує процедуру, яка передбачає характер народної ініціативи у вигляді законодавчого подання до Верховної Ради. Автор стоїть на позиції, що парламент — єдиний орган, якому належить право укладання та скасування законів. Звідси висновок: поняття народна ініціатива має поширюватися лише на право народу вносити до парламенту проекти законів, а вирішувати їх долю — справа виняткова парламенту. С. Головатий пропонує затвердити три типи всеукраїнських референдумів: конституційний; про зміну території; за народною ініціативою (у його тлумаченні). А от референдуми з питань поточної політики депутат вважає недоцільними. Зрештою, яке буде остаточне рішення депутатського загалу, стане ясно наступного четверга.

Розглянуто ще кілька законопроектів: про внесення доповнення до закону «Про підприємництво» щодо найменування суб'єкта підприємницької діяльності; про внесення змін до закону «Про статус гірських населених пунктів в Україні»; про внесення змін до закону України «Про відповідальність підприємств, їх об'єднань, установ та організацій за правопорушення у сфері містобудування»; про внесення змін до закону «Про основи містобудування».

Іван ДМИТРЕНКО.

«Я не можу жити надаремно»

Завтра Славі Стецько виповнюється 80 років

Це доконаний факт, підтверджений документами. Паспортом і Конституцією, згідно з якою пані Слава як найстарший за віком депутат парламенту відкривала роботу Верховної Ради нинішнього скликання.

Є ще один факт — суб'єктивний, оскільки не «схвалений» офіційними записами, але промовистий: про його достовірність свідчить життя. Лише один епізод. Енергійна, бадьора, незмінно елегантна Слава Стецько проводить партійне засідання, щойно повернувшись зі свого гірського округу, — після прийомів виборців, численних зустрічей, виснажливої дороги. Молоді референти ще не встигли подих перевести від «мандрів гірськими стежками», а «найстарша за віком» уже поринула у київські клопоти.

— Якщо Господь подарував мені довголіття, я не можу надаремно жити, — пояснює пані Слава тим, хто делікатно й не зовсім дивується її бадьорості. — Пригадую слова Ярослава Стецька: «Щодня нас повинно гризти сумління — що я зробив для української справи?» Є постійне почуття відповідальності: якщо живеш — роби щось корисне для своєї країни...

Найбільшим життєвим досягненням голова проводу Організації українських націоналістів, Конгресу українських націоналістів Слава Стецько вважає свою активну участь у політиці. Вона не приховує гордості за діяльність очолюваних нею організацій. Хоча саме ця діяльність є водночас і причиною її найбільшого розчарування: «Це моя особиста невдача і наш спільний неуспіх, що досі не вдалося створити потужної національної сили, яка задавала б тон в українській політиці».

Класичного партійного лідера часто сприймають за таку собі залізну пані, яку, крім політики, закликів і промов нічого не цікавить. Змушена «розчарувати» —цей вигаданий образ має мало спільного зі справжньою Славою Стецько — чарівною жінкою з ніжною душею і дивовижним почуттям гумору. Вона любить товариство, має природжений естетичний смак, розбирається в багатьох жіночих тонкощах краще, ніж ті, хто за віком годиться їй в онуки.

Редакція «Голосу України» вітає Славу Стецько з днем народження. Приєднуючись до «потоку високих слів», бажаємо, щоб, за словами Я. Стецька, «сумління гризло» її ще багато-багато років. Здоров'я вам і енергії!

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Друга конституція

Під головуванням першого заступника Голови Верховної Ради України Віктора Медведчука відбулося чергове засідання тимчасової спеціальної комісії з доопрацювання проектів Цивільного і Господарського кодексів України.

Народні депутати обговорили проблеми розмежування сфер законодавчого врегулювання між двома кодексами. Під час дискусії вирішено доручити головам підкомісій узгодити спірні питання з тим, щоб за тиждень на засіданні комісії за участю науковців остаточно визначити предмет врегулювання кожного з нормативних актів і винести невдовзі на розгляд Верховної Ради. Проект Цивільного кодексу, який, по суті, є другою конституцією, запропоновано розглянути у другому читанні, а проект Господарського кодексу — для ухвали у першому читанні.

Прес-служба Верховної Ради України.

Знову час обирати

25 червня у дев'яти одномандатних округах відбудуться вибори замість вибулих народних депутатів, а в горезвісному Київському 221 окрузі — повторні вибори.

Голова Центрвиборчкому Михайло Рябець на нараді-семінарі з головами, секретарями і бухгалтерами цих окружних виборчих комісій наголосив, що «повторні вибори доведеться здійснювати в досить напружених умовах».

Загалом, за словами Михайла Рябця, повторні вибори стануть у 4 248 800 грн. Однак реальних грошей поки що не виділено.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Молодим сім'ям — квартири

Новосілля

У Ново-Біличах, на вулиці Ушакова, 34-А, здано в експлуатацію новий будинок. Позавчора там отримали квартири 77 молодих сімей. Споруджено житло на кошти, виділені в кредит молодятам Київською міськдержадміністрацією. До слова, пільговий кредит під три відсотки річних, який належить погасити протягом 30 років, передбачений розпорядженням міського голови Олександра Омельченка «Про заходи щодо реалізації в Києві молодіжної житлової політики».

Позичальникові, який має одну дитину, надається безвідсотковий кредит, батькам двох дітей погашається 25 відсотків позиченої суми, трьох — 50 відсотків наданого кредиту. Так, 1998 року було надано Київміськадміністрацією 5 мільйонів гривень для будівництва житла. Це дало змогу здати в експлуатацію 114 квартир. У 1999 році кредит становив 7,3 мільйона гривень, за які збудовано 103 квартири. У 2000-му з міського бюджету буде виділено 7,7 мільйона.

Символічно, що на відкритті будинку в Ново-Біличах молоді батьки отримали ордер на квартиру з рук міського голови Олександра Омельченка. А їхні дітлахи — ще й подарунки. До речі, малята забезпечені місцями у дитсадку, розташованому поряд з молодіжним будинком.

Віталій КРАСНЮК.

Резонанс

Вожді зникають опівночі

Близько 18 років невтомно «крокував» центром Сум — спочатку площею Леніна, потім майданом Незалежності — шестиметровий бронзовий Ілліч. А вранці 11 травня його й слід прохолов.

Сумчани здивувалися, а деякі й обурилися: чому пам'ятник демонтовано не вдень і привселюдно, а потайки, опівночі, під пильною охороною посилених нарядів міліції? Та ще й без рішення міськради.

Депутати-комуністи на позачерговій сесії «за фактом вандалізму» погрожували звернутися зі скаргою до Ради Європи, якщо скульптуру не буде повернуто на місце.

Ніби від того щось зміниться на ліпше.

Владислав ЖМУРКОВ.

Газет у світі є багато, а «Дзеннік Кійовскі» — один

Як справи, колеги?

Позавчора у приміщенні столичної бібліотеки імені А. Міцкевича творчий колектив газети «Дзеннік Кійовскі» — польськомовного додатка «Голосу України» — провів зустріч зі своїми читачами. Привітати присутніх приїхав консул Посольства Республіки Польща в Україні Кшиштоф Свідерек.

Жвава розмова тривала близько двох годин. Виступаючі зазначали, що за п'ятирічну історію газети вона з «провінційної» переросла в професійну. Нині на її сторінках можна знайти все, що цікавить поляка, який живе в Україні. До того ж, за словами головного редактора «Дзенніка Кійовского» Станіслава Пантелюка, газета розповсюджується і за кордонами України. Зокрема, в Австралії, Канаді, США. А в майбутньому плановано зробити її електронну версію в Інтернеті.

Велику подяку висловили присутні на адресу редакції «Голосу України», яка надає посильну допомогу "Дзеннiку...". Закінчилася читацька конференція розіграшем польськомовних книжок (одну з них виграв наш фотокореспондент Олександр Клименко) та передплатних квитанцій на газету. До речі, «Дзеннік Кійовскі» можна передплатити в різних відділеннях «Укрпошти».

Богдан ДОВНИЧ.

Під час зустрічі з читачами газети

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Подарунок для понтифіка

Невдовзі має відбутися 42-е міжнародне військове паломництво, присвячене 2000-літтю Різдва Христового. Пройде воно дорогами Франції та Італії. У цій акції візьме участь і військова делегація з України. Під час перебування в Римі запланована зустріч наших армійців з понтифіком Іоанном Павлом II.

До Папи вони завітають, як мовиться, не з порожніми руками. Делегація подарує йому восьмигранну дерев'яну шкатулку з музичним механізмом, що виконуватиме релігійні мелодії. На її бічних стінках вирізьблено біблійні сюжети та напис «Святійшому отцю Іоанну Павлу II від воїнів України». Виготовив цю складну композицію відомий буковинський майстер заслужений художник України Ярослав Пасічанський.

Василь БАБУХ.

Гроші заробляти завжди важко

Акції

Понад годину тривала Інтернет-конференція президента Українського союзу промисловців і підприємців, народного депутата України Анатолія Кінаха. І хоч її тема була чітко сформульована — «Чому так важко бути українським бізнесменом?», давати відповіді Анатолію Кириловичу доводилося на різноманітні запитання. Починаючи з того, чому так неохоче іноземні інвестори вкладають гроші в українську економіку, і закінчуючи тим, де найліпше взяти кредит людині, яка має намір розпочати власний бізнес. Причому свої запитання відомому політикові адресували жителі не лише України, а й Росії, Німеччини, США, Кіпру, Ізраїлю... Таким чином компанія «Інфо-сервісгруп» і рекламна агенція «Столиця» започаткували серію зустрічей з провідними вітчизняними й зарубіжними політиками та бізнесменами в рамках проекту «Бізнес: як це робиться».

Організатори цієї акції, як було заявлено на прес-конференції, поставили собі мету створити новий потужний інтерактивний засіб масової інформації, своєрідний «круглий стіл» для політиків і бізнесменів, промисловців і представників різних гілок влади. Саме для того і відкрита спеціальна веб-сторінка, на якій регулярно відбуватимуться Інтернет-конференції. До речі, як повідомлено журналістам, попередню згоду взяти участь у наступних таких конференціях вже дали Юлія Тимошенко й Олександра Кужель.

Користувачами нової веб-сторінки стануть люди з різних країн світу, які матимуть змогу на сайті вільно висловлювати власне ставлення до тих чи інших подій, особистостей, проблем. А особа, яка відповідає на запитання в Інтернеті, стає своєрідним каталізатором глобальних потоків інформації. По суті, створено вільний і незалежний засіб масової інформації в мережі Інтернет.

Роман ВАТРИЧ.

Міністрів звинувачують у корупції

Кримінал

Прокуратура Криму відмовляється коментувати факт затримання двох міністрів уряду Сергія Куніцина. Лише МВС України офіційно підтвердило факт затримань.

Міністр фінансів Людмила Денисова на брифінгу наполягала на тому, що її затримання і спроба усунути з посади, «інспіровані групою осіб», — наслідок відмови підписати днями «деякі документи» і прикрити оборудку, організовану в 1996 році.

Хоча Л. Денисова не уточнила, яка це оборудка і яка група осіб, але вигуком «так!» підтвердила, що йдеться про республіканську внутрішню позику, облігації якої випущено чотири роки тому.

Наша довідка

За словами добре поінформованих джерел, кримські облігації зразка 1996 року на суму 120 мільйонів гривень тодішній уряд автономії, очолюваний Анатолієм Франчуком, передав в управління банку «Слов'янський», а той, у свою чергу, — двом офшорним компаніям. Потому облігації передали в управління тому ж таки банку. «Слов'янський» невдовзі домігся визнання цих цінних паперів як державних. Це дозволило операції з ними не обкладати податком на прибуток, який в сумі майже 250 тис. доларів банк перерахував уже знайомим офшорним компаніям.

Наприкінці керівництва Радою міністрів автономії А. Франчук підписав рішення, яким продовжив обіг облігацій ще на 2 роки, якраз до цієї осені. Тому саме зараз, вважають джерела, й було здійснено спробу змусити Л. Денисову підписати документи про взаємозалік між урядом і банком «Слов'янський».

Л. Денисова зізналася, що протягом кількох місяців прокуратура чинила на неї тиск. Вона ж відмовилася підписувати будь-які папери до ухвали відповідного рішення урядом і ВР автономії.

Віктор ХОМЕНКО.

(Продовження теми на 9-й стор.).

Продовження теми

■ Київ

Вшануймо пам'ять жертв

Завтра, 14 травня, у Биківнянському лісі під Києвом відбудеться традиційний день пам'яті жертв комуністичних репресій. Панахиду біля братської могили відправлять ієрархи українських церков. У мітингу-реквіємі візьмуть участь відомі політики, лідери націонал-демократичних партій, представники міської влади. Організатор дня скорботи — Київська міська організація товариства «Меморіал» імені Василя Стуса.

■ Херсон

Як Суворов почорнів

Здивовано позирали перехожі херсонці на бюст полководця Суворова, встановлений на вулиці, що носить його ім'я. Бронзовий Олександр Васильович раптом став вугільно-чорним. З'ясовується, «реставрували» пам'ятник легендарному полководцеві працівники ЖЕКу, яким набридло його постійно мити й начищати. Вони вирішили, що легше Олександра Васильовича пофарбувати.

■ Одним абзацом

■ Селянам Слов'яносербського району Луганської області, які довірили ТОВ «Степове» свої паї, видали по 100 гривень кожному. Це один з прикладів в області, коли аграрії за оренду земельних наділів одержали реальну грошову виплату.

■ У Черкасах завершилося будівництво величного Свято-Михайлівського кафедрального собору. Єпископ Черкаський і Канівський владика Софроній шукає вертоліт і пілотів, які встановили б на храмі головну баню і 7-метровий хрест.

■ В Одесі закладено пам'ятний камінь на місці будівництва студентської церкви святої великомучениці Тетяни.

■ У Чернігівській області біля села Храпатого через необережне поводження з вогнем невідомих осіб вигоріло 40 га лісу.

■ На годину паралізувало роботу залізничного вокзалу «Запоріжжя-2» під вечір у четвер анонімне телефонне «замінування».

■ СБУ затримала начальника відділу дізнання Придніпровського райвідділу внутрішніх справ Черкас старшого лейтенанта Ірину Заєць та співробітника карного розшуку цього ж РВВС прапорщика Володимира Довгеру. Пiймалися «правоохоронці» при отриманні хабаря в розмірі 1200 гривень від підслідного.

■ У заповіднику «Асканія-Нова» імені Фрідріха Фальц-Фейна відкрився черговий екскурсійний сезон. Угоди на відвідини груп укладено з турагентствами Донецька, Харкова, Запоріжжя, Дніпропетровська.

■ У Севастополі біля Інкерманського причалу, куди щодня приходять рейсові катери з людьми, невідомі вивалили з вантажівки майже 100 іржавих снарядів та мін часів другої світової війни.

■ Сьогодні розпочинається всеукраїнський телерадіомарафон «Здоров'я — дітям України», зініційований доброчинним фондом Св. Марії за підтримки обласної організації Національної спілки журналістів. Оргкомітет фонду й телерадіомарафону має на меті зібрати кошти для спорудження дитячої оздоровниці у Східниці, що у Львівській області.

За повідомленнями інформаційних агентств і власних кореспондентів «Голосу України».

■ Фотофакт

Молоді люди потребують не тільки весни, любові, а й хліба. Тому об'єднання «Молодь — надія України» провело свою акцію під стінами Київської міської держадміністрації, щоб засвідчити протест з приводу підвищення цін на хліб у столиці.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про перевезення

Цей Закон визначає правові, організаційні, соціальні та економічні засади діяльності, пов'язаної з перевезенням небезпечних вантажів залізничним, морським, річковим, автомобільним та авіаційним транспортом.

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються у такому значенні:

небезпечний вантаж — речовини, матеріали, вироби, відходи виробничої та іншої діяльності, які внаслідок притаманних їм властивостей за наявності певних факторів можуть під час перевезення спричинити вибух, пожежу, пошкодження технічних засобів, пристроїв, споруд та інших об'єктів, заподіяти матеріальні збитки та шкоду довкіллю, а також призвести до загибелі, травмування, отруєння людей, тварин і які за міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, або за результатами випробувань в установленому порядку залежно від ступеня їх впливу на довкілля або людину віднесено до одного з класів небезпечних речовин;

небезпечні речовини — речовини, віднесені до таких класів: клас 1 — вибухові речовини та вироби; клас 2 — гази; клас 3 — легкозаймисті розчини; клас 4.1 — легкозаймисті тверді речовини; клас 4.2 — речовини, схильні до самозаймання; клас 4.3 — речовини, що виділяють легкозаймисті гази при стиканні з водою; клас 5.1 — речовини, що окислюють; клас 5.2 — органічні пероксиди; клас 6.1 — токсичні речовини; клас 6.2 — інфекційні речовини; клас 7 — радіоактивні матеріали; клас 8 — корозійні речовини; клас 9 — інші небезпечні речовини та вироби;

компетентний орган з перевезення небезпечних вантажів — орган, що таким визнається Кабінетом Міністрів України з метою виконання міжнародних договорів України у сфері перевезень небезпечних вантажів;

суб'єкт перевезення небезпечних вантажів — підприємство, установа, організація або фізична особа, які відправляють, перевозять або одержують небезпечні вантажі (відправники, перевізники та одержувачі);

відправник небезпечного вантажу — зазначена в перевізних документах юридична (резидент і нерезидент) або фізична особа (громадянин України, іноземець, особа без громадянства), яка підготовлює та подає цей вантаж для перевезення;

перевізник небезпечного вантажу — юридична (резидент і нерезидент) або фізична особа (гомадянин України, іноземець, особа без громадянства), яка здійснює перевезення небезпечного вантажу;

одержувач небезпечного вантажу — зазначена в перевізних документах юридична (резидент і нерезидент) або фізична особа (громадянин України, іноземець, особа без громадянства), яка одержує небезпечний вантаж від перевізника;

перевезення небезпечних вантажів — діяльність, пов'язана з переміщенням небезпечних вантажів від місця їх виготовлення чи зберігання до місця призначення з підготовкою вантажу, тари, транспортних засобів та екіпажу, прийманням вантажу, здійсненням вантажних операцій та короткостроковим зберіганням вантажів на всіх етапах переміщення;

місця зберігання небезпечних вантажів — спеціально облаштовані місця, майданчики, складські приміщення та споруди, де зберігаються прийняті до/після перевезення небезпечні вантажі;

маршрути перевезення небезпечних вантажів — залізничні шляхи, автомобільні дороги, внутрішні водні шляхи, морський та повітряний простір, де дозволено рух транспортних засобів, які перевозять небезпечні вантажі;

міжнародне перевезення небезпечних вантажів — перевезення небезпечних вантажів з території України на територію іноземної держави; з території іноземної держави на територію України; транзитом через територію України.

Стаття 2. Законодавство з питань перевезення небезпечних вантажів

Законодавство з питань перевезення небезпечних вантажів складається з цього Закону, інших законів України, міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також інших нормативно-правових актів, що визначають умови перевезення небезпечних вантажів, вимоги до типів та обладнання транспортних засобів, порядку підготовки, перепідготовки, навчання, підвищення та підтвердження кваліфікації працівників, зайнятих перевезенням небезпечних вантажів, порядку одержання дозволів на здійснення зазначених перевезень.

Стаття 3. Сфера дії Закону

Дія цього Закону поширюється на такі види діяльності:

державне управління та державне регулювання безпеки у сфері перевезення небезпечних вантажів;

виконання робіт і надання послуг, пов'язаних з перевезенням небезпечних вантажів;

забезпечення міжнародних зобов'язань у сфері перевезення небезпечних вантажів.

Дія цього Закону не поширюється на перевезення небезпечних вантажів на територіях підприємств, установ та організацій, де ці вантажі виготовляються або утворюються, використовуються або захороняються, та інші передбачені законом випадки.

Стаття 4. Завдання законодавства з питань перевезення небезпечних вантажів

Основними завданнями законодавства з питань перевезення небезпечних вантажів є:

визначення основних принципів та напрямів державної політики у сфері перевезення небезпечних вантажів;

визначення правових засад державного управління та державного регулювання безпеки у сфері перевезення небезпечних вантажів;

установлення прав, обов'язків і відповідальності суб'єктів перевезення небезпечних вантажів.

Стаття 5. Основні напрями державної політики у сфері перевезення небезпечних вантажів

Основними напрямами державної політики у сфері перевезення небезпечних вантажів є:

виконання вимог екологічної, радіаційної і пожежної безпеки, фізичного захисту, захисту здоров'я людей, охорони праці, санітарно-епідемічного благополуччя населення та безпеки руху;

визначення особливостей регулювання підприємницької діяльності з перевезення небезпечних вантажів, установлення критеріїв, норм, правил, вимог до робіт та послуг щодо перевезення небезпечних вантажів, контроль за додержанням умов перевезення, а також створення системи страхування відповідальності за шкоду, яка може бути заподіяна під час перевезення небезпечних вантажів;

забезпечення соціального захисту працівників, зайнятих перевезенням небезпечних вантажів, та осіб, які постраждали від аварій під час перевезення небезпечних вантажів.

Стаття 6. Стандартизація і сертифікація у сфері перевезення небезпечних вантажів

Стандартизації підлягають загальнотехнічні та організаційно-методичні вимоги, зокрема щодо термінології, класифікації небезпечних вантажів і методів класифікаційних випробувань, упаковок (тари), контейнерів, цистерн, засобів пакування для перевезення небезпечних вантажів і методів їх випробувань та маркування. В разі дорожнього перевезення відповідність транспортних засобів, обладнання, підготовки водіїв перевіряється Державтоінспекцією Міністерства внутрішніх справ України з видачею відповідних свідоцтв про допуск до перевезення.

Розробка стандартів на всі види продукції та відходи, що належать до небезпечних вантажів, внесення змін до них здійснюються підприємством — виробником небезпечного вантажу. Упаковка (тара), контейнери, цистерни та засоби пакування, що можуть за результатами випробувань використовуватися для перевезення зазначеної продукції та відходів, повинні мати сертифікати відповідності. Стандарти, що стосуються дорожнього перевезення небезпечних вантажів, розробляються Державтоінспекцією Міністерства внутрішніх справ України за погодженням з спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі транспорту.

Стандартизація і сертифікація здійснюються відповідно до законодавства України.

Розділ II
ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ СУБ'ЄКТІВ ПЕРЕВЕЗЕННЯ НЕБЕЗПЕЧНИХ ВАНТАЖІВ

Стаття 7. Права та обов'язки відправника у сфері перевезення небезпечних вантажів

Відправник небезпечних вантажів має право на:

одержання у встановленому порядку достовірної інформації про продукцію або відходи, які належать до небезпечних вантажів і подаються ними до перевезення;

передачу небезпечного вантажу перевізнику для перевезення його відповідно до встановленого порядку;

перевезення небезпечного вантажу, поданого для перевезення, у визначений договором (нормативним актом) строк;

відшкодування збитків, що виникли внаслідок втрати чи пошкодження небезпечного вантажу або безпідставної відмови перевізника від прийняття небезпечного вантажу до перевезення.

Відправник небезпечних вантажів зобов'язаний:

здійснювати заходи щодо фізичного захисту, охорони і безпеки небезпечних вантажів до передачі їх перевізнику;

надавати перевізнику необхідні документи з достовірною інформацією про небезпечний вантаж, а в разі дорожнього перевезення — аварійну картку;

забезпечувати підготовку вантажу до відправлення, подавати перевізнику небезпечний вантаж у відповідній упаковці (тарі), контейнері, цистерні та засобі пакування;

забезпечувати у певних випадках фізичний захист, охорону і супроводження небезпечного вантажу під час перевезення;

забезпечувати проведення спеціального навчання, підвищення кваліфікації осіб, які займаються відправленням небезпечних вантажів, та їх медичного огляду;

надавати в установленому порядку необхідну інформацію про відправлення небезпечних вантажів іншим суб'єктам перевезення та органам, зазначеним у статтях 10, 15 і 16 цього Закону;

здійснити в установленому порядку страхування відповідальності на випадок настання негативних наслідків перевезення небезпечних вантажів;

відшкодовувати витрати та збитки, заподіяні внаслідок порушення ним законодавства з питань перевезення небезпечних вантажів.

Стаття 8. Права та обов'язки перевізника у сфері перевезення небезпечних вантажів

Перевізник небезпечних вантажів має право на:

своєчасне одержання небезпечного вантажу разом з відповідними документами з повною інформацією про вантаж;

проведення всебічної передбаченої законодавством перевірки небезпечного вантажу, що приймається до перевезення, та документів на нього;

відмову у прийнятті до перевезення небезпечного вантажу у разі невідповідності вантажу або документів на нього встановленим вимогам;

відшкодування збитків, заподіяних йому внаслідок подання відправником недостовірної інформації про вантаж або несвоєчасного прийняття його одержувачем.

Перевізник небезпечних вантажів зобов'язаний:

приймати небезпечні вантажі до перевезення, якщо вантаж і документи на нього відповідають встановленим вимогам;

забезпечувати перевезення небезпечних вантажів у встановленому порядку визначеними транспортними засобами;

в разі дорожнього перевезення розробити та узгодити з Державтоінспекцією Міністерства внутрішніх справ України умови безпечного перевезення небезпечних вантажів, аварійні картки системи інформації про небезпеку, забезпечити своєчасний огляд транспортних засобів у підрозділах Державтоінспекції Міністерства внутрішніх справ України та отримання відповідного свідоцтва про допуск до перевезення небезпечного вантажу, під час перевезення не відхилятися від узгодженого маршруту, дотримуватися безпечних умов руху на постійно контролювати стан транспортного засобу і вантажу;

перевозити у встановлений строк небезпечний вантаж та передавати його одержувачу;

забезпечувати належне зберігання небезпечного вантажу;

у відповідних випадках здійснювати заходи фізичного захисту і охороняти небезпечний вантаж;

забезпечувати проведення спеціального навчання, підвищення кваліфікації осіб, які здійснюють перевезення небезпечних вантажів, та їх медичного огляду; в разі дорожнього перевезення забезпечувати одержання водіями свідоцтв про допуск до перевезення небезпечних вантажів встановленого зразка після навчання та складання відповідних іспитів в Державтоінспекції Міністерства внутрішніх справ України;

надавати в установленому порядку необхідну інформацію про перевезення небезпечних вантажів іншим суб'єктам перевезення та органам, зазначеним у статтях 10, 15 і 16 цього Закону, в разі дорожнього перевезення — Державтоінспекції Міністерства внутрішніх справ України;

здійснити в установленому порядку страхування відповідальності на випадок настання негативних наслідків перевезення небезпечних вантажів;

відшкодовувати витрати та збитки, заподіяні внаслідок порушення ним законодавства з питань перевезення небезпечних вантажів.

Стаття 9. Права та обов'язки одержувача у сфері перевезення небезпечних вантажів

Одержувач небезпечних вантажів має право на:

своєчасне одержання небезпечних вантажів разом з документами на них;

відшкодування збитків за втрату, пошкодження, затримку перевезення небезпечного вантажу.

Одержувач небезпечних вантажів зобов'язаний:

своєчасно прийняти небезпечний вантаж, що надійшов на його адресу, та документи на нього;

здійснювати заходи щодо збереження та забезпечення безпеки небезпечних вантажів;

забезпечувати проведення спеціального навчання, підвищення кваліфікації осіб, які займаються прийманням небезпечних вантажів, та їх медичного огляду;

надавати в установленому порядку необхідну інформацію про одержання небезпечних вантажів іншим суб'єктам перевезення та органам, зазначеним у статтях 10, 15 і 16 цього Закону;

здійснити в установленому порядку страхування відповідальності на випадок настання негативних наслідків перевезення небезпечних вантажів;

відшкодовувати витрати та збитки, заподіяні внаслідок несвоєчасного прийняття небезпечних вантажів і порушення ним законодавства з питань перевезення небезпечних вантажів.

Розділ III
ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ ТА ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ БЕЗПЕКИ У СФЕРІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ НЕБЕЗПЕЧНИХ ВАНТАЖІВ

Стаття 10. Органи, які здійснюють державне управління у сфері перевезення небезпечних вантажів

Державне управління у сфері перевезення небезпечних вантажів здійснюють Кабінет Міністрів України, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі транспорту, місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування, а також інші спеціально уповноважені державні органи відповідно до їх компетенції.

Стаття 11. Компетенція Кабінету Міністрів України у сфері перевезення небезпечних вантажів

До компетенції Кабінету Міністрів України у сфері перевезення небезпечних вантажів належать:

проведення державної політики у сфері перевезення небезпечних вантажів;

розробка і здійснення загальнодержавної програми забезпечення безпеки перевезення небезпечних вантажів;

встановлення порядку спеціального навчання працівників суб'єктів перевезення небезпечних вантажів;

вжиття заходів до запобігання незаконному міжнародному перевезенню небезпечних вантажів;

спрямування і координація роботи органів, спеціально уповноважених здійснювати державне управління та державне регулювання безпеки у сфері перевезення небезпечних вантажів.

Стаття 12. Компетенція Ради міністрів Автономної Республіки Крим у сфері перевезення небезпечних вантажів

До компетенції Ради міністрів Автономної Республіки Крим у сфері перевезення небезпечних вантажів належать:

нормативне регулювання діяльності транспорту, санітарно-епідеміологічних та медичних служб у сфері перевезення небезпечних вантажів відповідно до вимог чинного законодавства та нормативно-правових актів органів, спеціально уповноважених здійснювати державне управління та держане регулювання безпеки у сфері перевезення небезпечних вантажів;

розробка, затвердження і реалізація республіканської програми забезпечення

небезпечних вантажів

перевезення небезпечних вантажів відповідно до загальнодержавної програми.

Стаття 13. Спеціально уповноважені органи виконавчої влади у сфері перевезення небезпечних вантажів

Спеціально уповноваженими органами у сфері перевезення небезпечних вантажів є центральний орган виконавчої влади в галузі транспорту та інші органи виконавчої влади, зазначені у статтях 15 і 16 цього Закону, відповідно до їх компетенції.

Стаття 14. Компетенція центрального органу виконавчої влади в галузі транспорту у сфері перевезення небезпечних вантажів

До компетенції центрального органу виконавчої влади в галузі транспорту у сфері перевезення небезпечних вантажів (компетентного органу України з перевезення небезпечних вантажів) належать:

розробка і затвердження нормативно-правових актів з питань перевезення небезпечних вантажів (крім нормативно-правових актів з питань дорожнього перевезення небезпечних вантажів, які розробляються Державтоінспекцією та затверджуються Міністерством внутрішніх справ України) та забезпечення ліквідації наслідків аварій, що виникають під час перевезення небезпечних вантажів, а також погодження нормативів і правил екологічної та радіаційної безпеки, захисту здоров'я людей та санітарно-епідемічного благополуччя населення під час перевезення небезпечних вантажів;

контроль за додержанням законодавства у сфері перевезення небезпечних вантажів (крім дорожнього перевезення небезпечних вантажів, яке контролюється Державтоінспекцією Міністерства внутрішніх справ України);

прийняття в установленому порядку рішень про умови перевезення небезпечних вантажів (у разі дорожнього перевезення небезпечних вантажів такі умови встановлюються Державтоінспекцією Міністерства внутрішніх справ України), якщо такі умови не передбачені у відповідних нормативно-правових актах;

інформування через Міністерство закордонних справ України Комітету експертів ООН з перевезення небезпечних вантажів про результати класифікації небезпечних вантажів в Україні, які раніше не були визнані такими, та про зміни у класифікації небезпечних вантажів;

здійснення міжнародного співробітництва у сфері перевезення небезпечних вантажів.

Стаття 15. Компетенція інших центральних органів виконавчої влади у сфері перевезення небезпечних вантажів

До компетенції інших центральних органів виконавчої влади, що здійснюють державне управління у сфері перевезення небезпечних вантажів, належать:

1) у галузі промислової політики:

участь у визначенні умов безпечного перевезення небезпечних вантажів та ліквідації наслідків аварій, що виникли у процесі їх перевезення; у разі дорожнього перевезення — за погодженням з Державтоінспекцією Міністерства внутрішніх справ України;

визначення порядку перевезення окремих вантажів, які віднесено до його компетенції відповідно до нормативно-правових актів; у разі дорожнього перевезення небезпечних вантажів — за погодженням з Державтоінспекцією Міністерства внутрішніх справ України;

2) у галузі праці та соціальної політики:

організація та здійснення державного нагляду за додержанням вимог законодавства про охорону праці щодо діяльності, пов'язаної з перевезенням небезпечних вантажів;

участь у розробленні проектів нормативно-правових актів з питань перевезення небезпечних вантажів;

3) у галузі екології, природних ресурсів, охорони здоров'я:

розробка та затвердження нормативів і правил екологічної та радіаційної безпеки, захисту здоров'я людей та санітарно-епідемічного благополуччя населення під час перевезення небезпечних вантажів та ліквідації наслідків аварій, що сталися під час їх перевезення, здійснення нагляду і контролю за виконанням цих нормативів і правил; в разі дорожнього перевезення зазначені нормативи і правила погоджуються з Державтоінспекцією Міністерства внутрішніх справ України;

виконання інших функцій, визначених законодавством з питань перевезення небезпечних вантажів.

Стаття 16. Компетенція Державтоінспекції Міністерства внутрішніх справ України у сфері дорожнього перевезення небезпечних вантажів

До компетенції Державтоінспекції Міністерства внутрішніх справ України у сфері дорожнього перевезення небезпечних вантажів належать:

розробка і подання на затвердження Міністерству внутрішніх справ України за погодженням з центральним органом виконавчої влади в галузі транспорту нормативно-правових актів з питань дорожнього перевезення небезпечних вантажів;

контроль безпеки дорожнього руху під час дорожнього перевезення небезпечних вантажів, додержання законодавства, правил і нормативів у цій сфері, у тому числі забезпечення організації підготовки водіїв автотранспортних засобів, здійснення приймання іспитів з видачею відповідних свідоцтв установленого зразка, забезпечення проведення експертної оцінки і погодження умов, необхідних для дорожнього перевезення небезпечних вантажів, оформлення на спеціальних бланках і видача у встановленому порядку дозволів на дорожнє перевезення небезпечних вантажів.

Стаття 17. Компетенція місцевих державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування у сфері перевезення небезпечних вантажів

Місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування у межах своєї компетенції, визначеної законодавством України, у сфері перевезення небезпечних вантажів здійснюють:

реалізацію загальнодержавних програм забезпечення перевезення небезпечних вантажів, розробку та реалізацію місцевих програм забезпечення перевезень небезпечних вантажів;

виконання інших функцій, встановлених законодавством з питань перевезення небезпечних вантажів.

Розділ IV
ПЕРЕВЕЗЕННЯ НЕБЕЗПЕЧНИХ ВАНТАЖІВ

Стаття 18. Умови перевезення небезпечних вантажів

Умови перевезення небезпечних вантажів визначаються нормативно-правовими актами, що регулюють діяльність транспорту. У разі відсутності таких актів небезпечний вантаж допускається до перевезення на умовах, встановлених за рішенням органів, зазначених у статтях 13, 15 та 16 цього Закону. В разі дорожнього перевезення небезпечних вантажів умови перевезення встановлюються Державтоінспекцією Міністерства внутрішніх справ України.

Стаття 19. Вимоги до транспортних засобів, якими перевозяться небезпечні вантажі

Транспортні засоби, якими перевозяться небезпечні вантажі, повинні відповідати вимогам державних стандартів, безпеки, охорони праці та екології, а також у встановлених законодавством випадках мати відповідне маркування і свідоцтво про допущення до перевезення небезпечних вантажів. У разі дорожнього перевезення небезпечних вантажів відповідні свідоцтва, згідно з законодавством, видаються Державтоінспекцією Міністерства внутрішніх справ України.

Стаття 20. Документи на перевезення небезпечних вантажів

Перевезення небезпечних вантажів допускається за наявності відповідно оформлених перевізних документів, перелік і порядок подання яких визначається нормативно-правовими актами, що регулюють діяльність транспорту.

Стаття 21. Фізичний захист і супроводження небезпечних вантажів

Фізичний захист і супроводження небезпечних вантажів здійснюються у порядку, встановленому нормативно-правовими актами з питань перевезення небезпечних вантажів залежно від їх класифікації та виду транспорту, яким вони перевозяться.

Стаття 22. Страхування відповідальності суб'єктів перевезення небезпечних вантажів і працівників, які беруть участь у перевезенні таких вантажів

Відповідальність суб'єктів перевезення небезпечних вантажів підлягає обов'язковому страхуванню у встановленому порядку.

Здоров'я і життя працівників, які беруть участь у перевезенні небезпечних вантажів, підлягають обов'язковому страхуванню від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання у встановленому порядку.

Стаття 23. Ліквідація наслідків аварій, що виникають під час перевезення небезпечних вантажів

Ліквідацію наслідків аварій, що виникають під час перевезення небезпечних вантажів, здійснюють, залежно від категорії аварії та відповідно до плану ліквідації її наслідків, центральний орган виконавчої влади з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи та суб'єкти перевезення небезпечних вантажів, інші підприємства, установи та організації, які залучаються до ліквідації наслідків таких аварій, або перевізник самостійно чи із залученням відповідних підприємств, установ та організацій.

Стаття 24. Вирішення спорів, що виникають у сфері перевезення небезпечних вантажів

Спори, що виникають у сфері перевезення небезпечних вантажів, вирішуються відповідно до чинного законодавства.

Стаття 25. Відповідальність у сфері перевезення небезпечних вантажів

За порушення законодавства про перевезення небезпечних вантажів юридичні та фізичні особи несуть відповідальність згідно з законом.

Стаття 26. Міжнародні перевезення небезпечних вантажів і міжнародне співробітництво у сфері перевезення небезпечних вантажів

Міжнародні перевезення небезпечних вантажів здійснюються відповідно до цього Закону та міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Якщо міжнародним договором України встановлюються інші правила перевезення небезпечних вантажів, ніж передбачені цим Законом, застосовуються правила міжнародного договору.

Україна бере участь у міжнародному співробітництві у сфері перевезення небезпечних вантажів відповідно до норм міжнародного права.

Транзит небезпечних вантажів через територію України здійснюється виключно у прямому сполученні одним видом транспорту без перевантаження на інший.

Розділ V
ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. До приведення законів України, інших нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом вони застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

підготувати і подати до Верховної Ради України пропозиції про внесення змін до законодавчих актів у зв'язку з прийняттям цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом;

відповідно до своєї компетенції забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
6 квітня 2000 року.
№ 1644-III.

Закон друкується з комп'ютерного набору ДІНАУ

! У номер

Порушено кримінальну справу

До Верховної Ради України надійшла відповідь з прокуратури міста Києва на подання керівництва парламенту щодо проведення перевірки фактів, викладених народним депутатом Дмитром Чоботом у статті «Оксамитове шахрайство найвищого гатунку, або Як фальсифікувались законодавчі акти у Верховній Раді», опублікованій в газеті «Сільські вісті».

Прокуратура міста Києва розглянула відповідні документи та матеріали за зверненням про поширення неправдивих відомостей народним депутатом Д. Чоботом.

Беручи до уваги, зазначено в постанові прокуратури м. Києва, що в статті «були поширені друкованим способом завідомо неправдиві вигадки, що ганьблять вищих посадових осіб Верховної Ради України», прокуратура постановила «порушити кримінальну справу за фактом публікації у газеті «Сільські вісті» статті «Оксамитове шахрайство найвищого гатунку, або Як фальсифікувались законодавчі акти у Верховній Раді», яка має наклепницький характер та незаконне звинувачення посадових осіб Верховної Ради України у скоєнні тяжких злочинів за ознаками злочину, передбаченого статтею 125 ч. 3 КК України».

Прес-служба Верховної Ради України.

До істини шлях тернистий...

У цьому переконують колізії, що виникли вже в перший день відкритого пленарного засідання Конституційного Суду України, який розпочав розгляд справи щодо визнання неконституційними актів, прийнятих частиною депутатського корпусу на засіданні 21 січня та 1 лютого в Українському домі. Так, уповноважений суб'єкта права на конституційне подання народний депутат, доктор юридичних наук Василь Сіренко зробив заяву, що на засіданнях потрібно заслухати свідчення О. Ткаченка, А. Мартинюка, а також Л. Кравчука, О. Ємця, О. Карпова, О. Лавриновича, С. Головатого як безпосередньо причетних до подій у парламенті та Українському домі. Щодо цих осіб заперечень не виникло. Та коли другий уповноважений — народний депутат Володимир Марченко — запропонував викликати як свідків керівників фракцій П. Симоненка, О. Мороза, С. Довганя, Н. Вітренко та народного депутата Д. Чобота, представник більшості народний депутат О. Задорожний відреагував категоричним запереченням. Особливо щодо особи Д. Чобота. Пославшися на те, що проти нього порушено кримінальну справу за фактом публікації брошури «Оксамитове шахрайство у Верховній Раді». Суддя-доповідач у справі В. Розенко в цілому підтримав відвід названих осіб, пояснюючи це тим, що залучення додаткових свідків «загальмує динамізм розгляду справи». В. Марченко наполягав на необхідності заслухати свідчення цих осіб. Виникла колізія. Для прийняття рішення суд зробив перерву і провів засідання закритим складом.

Після засідання закритим складом суд оголосив свою ухвалу: свідками викликати О. Ткаченка, Л. Кравчука, А. Мартинюка, В. Медведчука, а інших — у разі необхідності по ходу розгляду справи.

Першим у суді виступив В. Сіренко. Він показав, що сформування більшості методом поіменних підписів — незаконне. Ніде не представлено оригіналів підписів народних депутатів, а лише їх ксерокопії.

Чергове засідання суду призначено на 16 травня.

■ Оголошення

■ Фотофакт

Фермер Ярослав Кардаш із села Звенигород, що на Львівщині, нині має вантажний автомобіль, два трактори з причепами і вирощує овочі на площі майже 20 гектарів.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (ДІНАУ).

«Голос України», 13 травня 2000 року. № 83 (2330)

«Мертві з косами стоять»... на бізнесовій дорозі екс-прем'єра

Збіг обставин чи закономірність?

Про цей найтрагічніший бік у справі Павла Лазаренка можна було б передчасно й не згадувати, якби не цілком несподівана відвертість наймовчазнішого силового відомства — СБУ. Уявіть собі, її керівник-генерал на брифінгу в адміністрації Президента раптом, без наполягання на тому представників ЗМІ, завів тривалу розмову «про трупи у справі Лазаренка».

Генеральська відвертість ще до завершення слідства вразила так, що більшість ЗМІ, чиї представники були присутні на брифінгу, не наважилася оприлюднити наведені факти трагічної загибелі людей, імена жертв і винуватців, причини трагедій. Але феномен так званого 25-го кадру зробив своє, і в підсвідомості телеглядачів, радіослухачів, читачів відклалося: у Лазаренка руки у крові... Водночас, той з журналістів, хто хоч трохи цікавиться цією темою, не міг не знати: більш як рік тому активні опоненти «бізнесу по-лазаренківськи» народні депутати Григорій Омельченко й Анатолій Єрмак (об'єднання «Антимафія») в офіційних запитах звернули увагу Генпрокуратури на досить дивний збіг обставин, а можливо, й закономірність. Улітку 1997 року (переважно в липні), коли ці парламентарії продовжували наполягати на перевірці закордонних валютних рахунків деяких високопосадових дніпропетровців, «кістлява» раптом заходилася косити ділових дніпропетровських компаньйонів тодішнього новоспеченого прем'єра і тіньового бізнесмена Павла Лазаренка.

Невже тоді в усій державі не знайшлося правоохоронного органу, здатного сфокусовано подивитися на ці трагічні події, побачити в них певну тенденцію й конкретних винуватців та зробити відповідні висновки. У тому числі припустити, що під час перевірки наведених у депутатських запитах фактів з діяльності певної групи високопосадових осіб останні можуть вдатися до «замітання слідів».

... 8 липня 1997-го на автошляху Золотоноша—Дніпропетровськ, поблизу села Мишурин Ріг Верхньодніпровського району, потрапляє в аварію помічник прем'єр-міністра Павла Лазаренка М. Голишев.

Через десять днів — 18 липня — на балконі дніпропетровської квартири виявлено з вогнепальним пораненням грудей міністра Мінсільгосппроду А. Хорішка (в уряді П. Лазаренка).

Через одинадцять днів — 29 липня — пострілом з пістолета заподіяв собі смерть голова Царичанської райради і райдержадміністрації Дніпропетровської області В. Продан, кум П. Лазаренка.

Влітку цього самого року йде з життя компаньйон П. Лазаренка із засновництва ВАТ «Аграрний союз» громадянин О. Кузьмін, а через три місяці в дорозі помирає ще один знайомий Павла Івановича — дніпропетровський авторитет «Матрос» (Мільченко).

Ще через три місяці на трасі Дніпропетровськ—Запоріжжя в автомобільній катастрофі гинуть фінансово-комерційний представник кількох «прилазаренкових» фірм В. Юхно та водій О. Пивнюк.

У звичайний збіг обставин тут повірити важко.

Але саме в це тривалий час нас змушували вірити правоохоронці, які розслідували причини перелічених трагедій. Точніше, створювали враження об'єктивного і повного розслідування, «не помітивши», що цих дніпропетровців пов'язували тісні бізнесові й інші ділові інтереси (а там, де є спільні інтереси, часто з'являються і цілком протилежні).

Інтерес перший: україно-панамське ТОВ «Агропостачзбут»

99 відсотків акцій у ньому мало панамське товариство «Вілнорс, Інк», повноважним представником якого в Україні була громадянка Л. Горейко — мати Петра Кириченка — «подільника» Павла Лазаренка (нині заарештованого в Америці). І лише один відсоток акцій тут належав В. Юхно, хоча саме вона була не лише серед співзасновників, а й директором ТОВ. Протягом 1995—1996 років, як зазначено в депутатському запиті, Валентина Михайлівна активно сприяла реалізації фірмою «ЛАКИ» (ЛАзаренко—КИриченко) укладених за сприяння окремих посадових осіб Міністерства сільського господарства і продовольства (міністром з липня 1996-го був А. Хорішко) контрактів з купівлі-продажу зерна з держрезерву. Значну частину збіжжя продали через «Агропостачзбут» польській фірмі «Агроімпекс», валюту перевели на рахунок фірми «Орфін» в польській філії американського банку. Саме печатку фірми «Орфін» і було виявлено серед особистих речей небіжчиці В. Юхно під час огляду місця її загибелі в дорожньо-транспортній пригоді.

До «Агропостачзбуту» міг бути причетний і покійний керівник Царичанського району В. Продан (знайдений застреленим з пістолета). Саме він, як припускають високопосадові особи, у серпні 1996 року наполіг на тому, щоб керівництво Царичанського заводу мінеральних вод під час приватизації підприємства включило до складу співзасновників україно-панамський «Агропостачзбут» (замість фірми «Дніпроагропак», яку вибрав для співзасновництва трудовий колектив заводу).

Інтерес другий: Царичанський завод мінеральних вод

«Панамці»-агропостачівці, вказано в депутатському запиті, отримали 250 акцій підприємства, тоді як усьому трудовому колективові дісталося 227. У чому могло полягати зацікавлення Павла Лазаренка у разі зміни власності підприємства, який, певне, стояв за україно-панамським ТОВ «Агропостачзбут» — здогадатися неважко.

Так само, як і про інтерес дніпропетровського авторитета «Матроса» (Мільченка), чия дружина — громадянка С. — виявилася серед «контрольнопакетних» засновників приватизованого заводу мінвод.

Для здоров'я двох головних дійових осіб цього приватизаційного процесу мінеральна водичка не знадобилася. В. Продана знаходять мертвим від кулі у власному домі. А через три місяці стає зле «Матросу» (Мільченку). У прокурорському документі сказано: «...22.11.1997 року Мільченко О. Ф. повертався в Україну з Угорщини через КПП «Чоп» і після перетину державного кордону в агональному стані був госпіталізований до реанімаційного відділення Берегівської ЦРБ (м. Берегове Закарпатської області), де помер приблизно о 17 годині 45 хвилин. Під час патолого-анатомічного розтину тіла Мільченка О. Ф. встановлено, що він помер у результаті гострого геморагічного панкреонекрозу та токсичної дистрофії печінки.

Враховуючи, що Мільченко О. Ф. помер ненасильницькою смертю, кримінальна справа за даним фактом не порушувалася».

Це вже пізніше, коли Павло Лазаренко потрапить в опалу, згадають, що в небіжчика було знайдено службовий паспорт, виписаний на цього двічі засуджуваного «Матроса» як на директора Нікопольського феросплавного заводу. І використають цю обставину для арешту й суду над керівником Консульського управління МЗС Ковалем, а відповідно і проти самого Лазаренка.

Але якщо смерть дніпропетровського авторитета видалася їм безсумнівно ненасильницькою, то як тоді бути із загибеллю від кулі керівника Царичанського району В. Продана? «29 липня 1997 року близько 15.30 Продан В. П. на службовій машині прибув із засідання сесії районної ради, — читаємо у прокурорському документі. — Вдома його зустріли дружина, діти, зять. Продан В. П. зайшов до себе в спальню, яка служила одночасно йому робочим кабінетом, де вів звичайну сімейну розмову з дружиною... Дружина вийшла з кімнати і буквально через дві хвилини повернулась і побачила Продана В. П. з похиленою набік головою...».

Інтерес третій. Чий?

Хочете вірте—хочете ні, але одразу після загибелі В. Продана було порушено кримінальну справу за фактом незаконного придбання і використання зброї. Невже хотіли звинуватити самого небіжчика у придбанні й застосуванні проти себе пістолета «Марголіна» (1962 року випуску), яким він, за версією слідства, і заподіяв собі смерть? Зрозуміло, що не отримавши жодних свідчень про зброю, справу закриють. І аж через місяць після трагедії дадуть офіційно зрозуміти, що винних у загибелі керівника району шукати не варто — слідчий прокуратури виносить постанову про відмову в порушенні кримінальної справи за фактом смерті В. Продана — за відсутністю складу злочину.

Окрім того, у відповіді Генпрокуратури на депутатський запит є ненав'язливий натяк на можливі причини самогубства керівника району. Вказується, що В. Продану інкримінували незаконне привласнення придбаного за державні кошти автомобіля «Москвич» та спонукання деяких посадових осіб узяти в банку кредит для розрахунків з колгоспниками...

Прокуратуру «по-людськи» хочеться зрозуміти, бо коли не цими натяками пояснювати причину самогубства В. Продана, то тоді їй було б резонно шукати іншу, правдивішу. Скажімо, поцікавитися, чи, бува, напередодні трагедії хтось не бесідував «про роботу» з керівником району, як це сталося у випадку з іншим державним чиновником і приятелем Павла Лазаренка — екс-міністром Мінсільгосппроду А. Хорішком, якого за дев'ять днів до трагедії в Царичанці приблизно в той самий час було знайдено на власному балконі з вогнестрільним пораненням грудей. Сталося це після «розмови про роботу».

Прокуратура під час дослідчої перевірки встановила, що додому до екс-міністра прибули двоє громадян (прізвища відомі), вони з ним (цитую документ) «деякий час розмовляли про роботу. У ході розмови Хорішко А. І. сказав, що вийде на хвилину з кімнати. Після того, як він вийшов до спальної кімнати, почувся шум». Далі прокуратура стверджує, що А. Хорішка знайшла на балконі його донька «з вогнепальним пораненням грудей», яке Хорішко А. І. спричинив собі пострілом з мисливської рушниці, котру також знайшли на лоджії».

Незважаючи на те, що рідня й найближче оточення Анатолія Ілліча давали неоднозначні свідчення щодо його поведінки, а самого потерпілого .не вдалося допитати у зв`язку з його виїздом на лікування до Москви, райпрокуратура відмовляє в порушенні кримінальної справи за фактом доведення екс-міністра до самогубства.

Нехай у читача не складеться враження, що автор береться порпатися у приватно-особистісних причинах вчинку екс-міністра чи інших потерпілих у згаданих трагедіях. Мало того, я не беруся доводити або заперечувати причетність Павла Лазаренка до цих трагедій. Хочеться насамперед з'ясувати інше: чому слідчі органи ствердно не розсіяли наші сумніви і навіть навпаки — своєю, м'яко кажучи, хиткою позицією ці сумніви примножили. Чому лише через кілька років, коли змінилася політична ситуація і екс-прем'єр потрапив в опалу, ті самі правоохоронні органи пов'язують згадані трагедії уже з його іменем?

Директор україно-панамського «Агропостачзбуту» Валентина Юхно та водій фірми гинуть в автомобільній катастрофі в розпал наполягань Г. Омельченка, А. Єрмака та деяких інших парламентаріїв на розслідуванні закордонних валютних операцій тодішнього (чинного!) прем'єра Павла Лазаренка і його оточення (нині голова СБУ підтверджує, що й через «Агропостачзбут» валюта «текла» на «лазаренківські» рахунки в закордонних банках). У день трагедії на автотрасі слідче управління ГУ МВС у Дніпропетровській області порушує кримінальну справу і через два місяці закриває її на підставі пункту 8 статті 6 КПК (підлягає закриттю щодо померлого). Через тиждень прокуратура скасовує постанову про закриття справи, а ще через три тижні кримінальну справу закривають вдруге, посилаючись на те, що водій (який загинув разом з директором) порушив правила дорожнього руху. Коли ж народний депутат Г. Омельченко зацікавився ситуацією, Генпрокуратура спохопилася (цитую з її відповіді): «Вивченням справи під час теперішньої перевірки (тобто через два роки після трагедії. — **А. Б.**) встановлено, що під час розслідування не було проведено автотехнічної експертизи автомашини, у зв'язку з чим неможливо прийняти об'єктивне рішення. Тому за вказівкою Генеральної прокуратури... постанову про закриття справи скасовано... і з відповідними вказівками справу направлено на додаткове розслідування».

Усім цим правоохоронним «зигзагам» перестаєш дивуватися, довідавшись від керівника СБУ на згаданому брифінгу про ще одну жертву з близького бізнесового оточення Павла Лазаренка — відомого у Дніпропетровську В. Єсіпова, начебто забитого металевими прутами в робочому кабінеті. У цьому випадку, як сказав керівник правоохоронного відомства, «кримінальну справу загалом не заводили за вказівкою Лазаренка».

Отакі повороти в такій правоохоронній системі, де вочевидь незаконне словечко (а може, й лише натяк) державного чиновника може важити більше, ніж вимоги Кримінального і Кримінально-процесуального кодексів.

Якщо ми на державному рівні праведно вимагаємо від заокеанської держави — США — видачі Павла Лазаренка і суду над ним, у тім числі й за інкриміновані йому незаконні вказівки, то чому досі належної відповідальності не понесли ті, хто ці вказівки підлабузницьки дублював чи виконував? Вони ж не за океаном...

...Один з керівників правоохоронних органів, наголошуючи на згаданому брифінгу, що в 60 відсотках замовних убивств слідству відомі замовники, сказав: «А по пану Лазаренку ситуація проясниться, коли він поцілує рідну землю» (себто після повернення в Україну).

Можливо, і проясниться.

Якщо, зрозуміло, зугарні достеменно прояснити ситуацію ті, хто на цій землі з обвинувачуваним обнімався-цілувався кілька років тому.

Анатолій БЕНЬ.

Мал. Валерія СИНГАЇВСЬКОГО.

Репліка

Кіт у мішку

Фонд держмайна України репрезентував довідник під назвою «Іноземні інвестиції: Україна-2000» майже одночасно з наміченим розглядом державної програми приватизації у Верховній Раді.

Збіг цих двох подій невипадковий і, прямо скажемо, симптоматичний. Заступник голови ФДМУ Юрій Гришан повідомив, що публікація переліку найпривабливіших об'єктів, підготовлених для продажу, відповідає традиціям передового Заходу. Мовляв, інвестор не повинен купувати кота в мішку.

Звісно, не повинен. Але навряд чи довідник зацікавить західного інвестора, який розуміє, що і кіт наш миршавий, і мішок в непевних руках. До такої ситуації більш звиклий російський інвестор, котрий не безпідставно вважає, що скрутне економічне становище і боргова залежність України — найсприятливіші умови для приватизаційного торгу за кота, якого не годують (згадайте, давальницькі схеми), виганяють з дому (купуючи сировину за кордоном, вітчизняні виробники інвестують в економіки інших держав щороку сотні мільйонів доларів), проте рекламують у ФДМУ.

Нічого поганого в тому, що росіяни нас купуватимуть (і вже купують!), немає. Не в покупцях справа, а в грошах. В уряді стверджують, що вони надходять нині лише від приватизації Миколаївського глиноземного заводу. Горе та й годі, адже 90 відсотків надходжень мало б спрямовуватися до державного бюджету — може, на виплату соціальних боргів та зарплати? Та це в тому разі, коли б ці гроші обліковувалися не в комерційних банках, а в Казначействі, як того і вимагає чинне законодавство. Але так воно є лише віднедавна. І, зрештою, якби то було правдою, що гроші від приватизації глиноземного вже пішли, однак поки що вони не йдуть, коли не рахувати заставу. Один російський інвестор якось прохопився про особливості міжнаціональної приватизації котів: ми, прагнучи розпродати нафтовидобувні гіганти, чекаємо моменту, коли зростуть світові ціни на нафту.

Наш кіт не схожий на російського, як його не рекламуй.

Сергій ВЛАД.

Юридична освіта: проблеми і перспективи

Комітет з питань правової політики не раз звертався до проблем юридичної освіти

Згідно з інформацією, наданою Міністерством освіти і науки України, до 1991 року правознавців в Україні готували лише 6 вищих навчальних закладів. У 1995 році — вже 96 вищих навчальних закладів, з яких 65 — державні (34 — III—IV рівнів акредитації; 31 — I—II рівнів акредитації) та 31 — інших форм власності (25 — III—IV рівнів акредитації; 6 — I—II рівнів акредитації). На сьогодні в Україні підготовку фахівців із спеціальності «Правознавство» здійснюють 163 вищі навчальні заклади. З них 116 — державні (59 — III—IV рівнів акредитації; 57 — I—II рівнів акредитації) та 47 — інших форм власності (32 — III—IV рівнів акредитації; 15 — I—II рівнів акредитації).

За такої ситуації проблема якості юридичної освіти набуває особливої гостроти.

Насамперед якість будь-якої освіти забезпечується кадрами. Відомо, що в період з 1995 по 1999 рік ступінь кандидатів та докторів юридичних наук в Україні отримали 456 осіб. Якщо уявити, що всі ці люди стали викладачами і розподілити їх кількість на кількість студентів у країні (випуск правознавців 1999 року налічував 19760 осіб), то можна отримати доволі сумну статистику. Відома й інша сумна статистика, яка теж свідчить про нестачу кваліфікованих викладацьких кадрів. Багато з них — відомих, заслужених і, на жаль, вже досить похилого віку, фактично донедавна вважалися як викладачі більш як 30 вузів водночас. Через те, що навіть в Києві немає вже вузу, за винятком Театрального та Академії мистецтв, де не готували б юристів. Не секрет, що професія юриста сьогодні одна з найпопулярніших. І це не випадковий збіг обставин, а свідчення певних змін у суспільстві, що потребує не тільки широкої правової обізнаності взагалі, а більш вдосконаленої правової системи для вирішення всіх життєво необхідних питань для нормального існування незалежної держави. Стрімко зріс попит на фахівців з правознавства, збільшився конкурсний прохідний бал для вступників на юридичні факультети, і водночас чітко визначилося фінансове підгрунтя для існування багатьох вузів: нині вони тримаються на двох факультетах —юридичному та міжнародних відносин, бо інші — збиткові. Жодна газета не обійшла увагою ту інтригу, що пов'язана з вартістю «вступу» на юридичний факультет. І це не дивно: там, де є діти, завжди буде «великий бізнес на маленьких черевиках». Навіть коли у суспільства зовсім не буде грошей, батьки шукатимуть можливість у будь-який спосіб надати своїм дітям освіту. Але нікому не відомо, в яких одиницях оцінити якість такої освіти та її наслідки для суспільства. Вже є неконституційні рішення деяких органів державної влади брати на роботу випускників лише чотирьох вузів, які гарантовано надають молодим людям висококопрофесійну освіту. Як засновник юридичної фірми, що працює вже десятий рік, я бачу, які фахівці приходять до юридичних установ після інших навчальних закладів. Доручити їм справи, від яких інколи залежить життя однієї людини, або цілого колективу, просто неможливо. Статистика за 1999 рік свідчить про те, що серед молодих безробітних спеціалістів України найбільше фахівців з правознавства. Навіть серед тих, хто навчався за держзамовленням (10786 осіб з числа випускників 1999 року), працевлаштовано 80 відсотків. Решта випускників працевлаштовувалися без допомоги держави.

То скільки юристів нам потрібно в Україні? Більшість моїх колег має власну точку зору на це питання. Порівняно з іншими країнами світу, найбільша кількість юристів у Сполучених Штатах Америки: на 100 осіб — один юрист. Крім того, там існує концепція домашнього юриста (як і домашнього лікаря), який веде всі ваші справи від народження протягом життя. Чи є змога нині у нас рівнятися на ці 100? Я думаю, що ні.

Крім кадрової проблеми (нестача високопрофесійних викладачів), проблеми розподілу, планування та працевлаштування студентів, є ще одна — проблема видання юридичної літератури. Потреба забезпечення нею всіх вузів, що готують фахівців з правознавства, набуває термінового характеру. З метою припинення безконтрольного створення вищих навчальних закладів Указом Президента України «Про заходи щодо вдосконалення діяльності органів освіти» від 10.10.95 р. № 94/95 створено Державну акредитаційну комісію (ДАК). Сьогодні в Україні сертифікати про акредитацію підготовки юристів мають 86 вищих навчальних закладів. З них 61 — державні та 25 — інших форм власності. Рішенням ДАК від 23.11.99 р. затверджено нові критерії та вимоги щодо ліцензування та акредитації вищих навчальних закладів, які потребують «істотного поліпшення показників діяльності вузів, зокрема, станом методичного, матеріально-технічного та кадрового забезпечення». Але й досі відсутня система підвищення кваліфікації та перепідготовки не тільки фахівців з правознавства, а й викладачів юридичних наук, що готують цих самих фахівців.

Як бачимо, проблема якості юридичної освіти в Україні — це один з конкретних проявів проблеми загальної правової освіти суспільства і правової системи держави в цілому. 16 травня цього року відбудеться спільне засідання Комітету з питань правової політики та Комітету з питань науки і освіти України. Але не хотілося б у вирішенні цього питання обмежуватися лише рамками парламентських слухань. Ситуація вимагає надати можливість висловити думки з цього приводу всім, хто зацікавлений у правовому майбутньому нашої країни.

Олександр ЗАДОРОЖНІЙ,
голова Комітету з питань правової політики Верховної Ради України.

Після вечері у дитсадку — до лікарні

потрапили вихованці дитячого садка «Берізка» у Переяславі-Хмельницькому. Чому? І чи не трапиться щось подібне сьогодні-завтра в іншому дитячому закладі країни?

Знак біди

Малюки ласували гречаною кашкою з підливою, аж за вушками лящало. І страва була смачна, і дома не всі могли сподіватися на таку вечерю. Та невдовзі троє поскаржилися: їм погано. Нічогісінько не підозрюючи, працівники дитсадка одразу відправили їх додому. А в суботу вранці батьки відвозили діток до лікарні. Містом шугала сумна звістка — у садку «Берізка» отруїли дітей. Паніка охопила батьків більш як 200 малюків. У кожній сім'ї очікували: ось-ось і їхнє дитя заслабне. Вимушений «потік» діток до райлікарні зупинився на цифрі 23.

Цілодобово біля маленьких пацієнтів чатував медперсонал. Робили все можливе й необхідне у таких випадках. Особливо піклувалися про тих, яких помістили в реанімацію. Згодом, коли минула загроза здоров'ю діток, коли припинилося надходження тривожних сигналів від батьків, хвилююча цікавість мешканців міста перекинулася до дитсадка. Що ж там скоїлося? Випадковість чи?.. Такі й подібні запитання вирували поміж дорослих, і звісно — батьків вихованців садка.

Перші висновки спеціалістів, які прибули до садка, — до страви, яку вживали дітки на вечерю в ту п'ятницю, потрапив патогенний стафілокок — бактерії, що спричиняють тяжкі харчові отруєння. Вони могли бути лише у м'ясі. Мають певне значення й такі немаловажні подробиці — вони були у м'ясі під час закупівлі його чи з'явилися на ньому під час перевезення і зберігання?

Працівники дитячого садка відкидають обидва варіанти. На підтвердження того, що вони закупили доброякісне м'ясо, показують довідку... сільського ветеринара. Зберігалося м'ясо, за їхнім твердженням, також належним чином.

Та повернімося до довідки і взагалі — довідок ветеринарів. Той, хто купував м'ясо безпосередньо у селян чи в господарствах будь-якої форми власності, знає: ветеринари видають, як правило, довідки не виходячи зі своїх робочих кімнат.

Комірниця згаданого садка не вперше закупляє м'ясо в того самого господаря. Довіряла йому і, звісно, довідці. Нині, коли скоїлося лихо, коли тепер важко з'ясувати, де й коли взявся той клятий стафілокок, замислилися всі в дитсадку. Зрештою, змусили перші стягнення, накладені на директора і старшу медсестру.

Тепер у садку дійшли висновку — м'ясо неодмінно слід перевіряти в спеціальній лабораторії. Лише після того можна завозити його до садка і готувати з нього діткам страву.

— Крім того, — каже старша медсестра Лариса Полохіна, — маємо намір зобов'язати комірницю бути присутньою під час забиття тварини. А потім — стежити, щоб саме це м'ясо потрапило до дитсадка, бо і в лабораторії можуть підмінити.

Отакої! І таке трапляється. Працівники дитсадка «Берізка» вимушені тепер вдаватися до будь-яких засобів і форм запобігання того, що відбулося в них.

Разом з тим, немає жодних гарантій, що м'ясо, чи інший продукт не зіпсується й під час зберігання уже в дитсадку. Як встановила обласна санепідстанція, у садку не все гаразд із санітарним станом.

Заступник головного санітарного лікаря області Валерій Майборода констатує: через брак коштів у цьому, як і в інших садках, відсутні необхідні дезінфекційні засоби. Не завжди є гаряча вода, нерідко відключають електроенергію.

Зрозуміло, за таких умов важко дотримуватися належних санітарних норм у дитсадках. Особливо нині, коли на вулиці вже майже літня спека.

...Коли цей матеріал готувався до друку, всі дітки повернулися з лікарні додому. Кілька з них вже ходять до дитсадка. Ласують тим, що подають їм до столу. Не бояться, що з ними знову скоїться щось подібне. Довіряють дорослим. Але не всі дітки прийшли до садка. Декотрі з них побоюються і батьки остерігаються. Зрештою, мають для цього підстави. Втім, м'яса в садку немає. Бракує й інших необхідних для діток продуктів.

А працівники садка очікують висновку районної прокуратури. Вона, а потім, можливо, і народний суд мають сказати своє слово... Останнє для них і застережливе для всіх, хто має справу з продуктами харчування. І харчування особливо діток.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.
Київська область.

Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

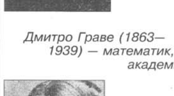
Працівники садка очікують висновку районної прокуратури

Обличчя тисячоліть 2000

IV. 1501 — 2000 рр.

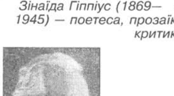
Яків Щоголів (1823—1898) — поет.

Володимир Левитський (1854—1939) — економіст, академік.

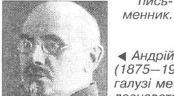
Дмитро Граве (1863—1939) — математик, академік.

Грицько-Григоренко (Олександра Судовщикова-Косач) (1867—1924) — письменниця.

Зінаїда Гіппіус (1869—1945) — поетеса, прозаїк, критик.

Леонід Яснопольський (1873—1957) — економіст, академік.

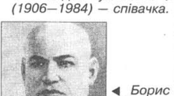

Василь Ян (1874—1954) — письменник.

Андрій Виноградов (1875—1933) — вчений у галузі металургії та металознавства.

Олександр Вінтер (1878—1958) — вчений-енергетик, начальник будівництва Дніпрогесу.

Олександр Вишнівський (1890—1975) — військовий діяч УНР.

Клавдія Шульженко (1906—1984) — співачка.

Борис Горбатов (1908—1954) — письменник.

Іван Михайличенко (народ. 1920) — військовий діяч УРСР.

Броніслав Мешкіс (народ. 1928) — артист, режисер.

(№ 63. Далі буде.).

Ведучий рубрики Віталій АБЛІЦОВ.

У Сьєрра-Леоне дедалі спекотніше

Сьєрра-Леоне входить до числа найбідніших країн світу. Хоча має багато запасів алмазів. Саме через це «хоча» вже багато років точаться кровопролиття. 22 жовтня минулого року РБ ООН санкціонувала розгортання в Сьєрра-Леоне контингенту «блакитних шоломів» чисельністю 6 тисяч осіб. У лютому 2000-го прийнято рішення про збільшення його до 11 100 осіб.

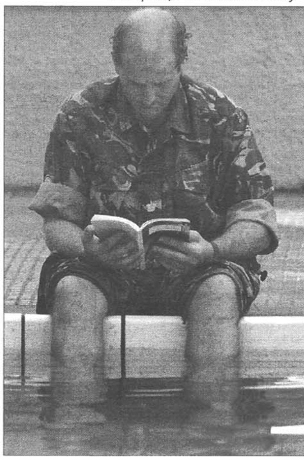
Заколотники у Сьєрра-Леоне контролюють основні алмазні копальні. Боротьба за їх розробку спричинила у 1991 році наступні воєнні перевороти та громадянську війну. Як наслідок — кількість біженців зі Сьєрра-Леоне в сусідніх країнах досягла 480 тисяч осіб.

Ситуація там знову загострилася: заколотники прямують до столиці країни Фрітауна, куди стікаються тисячі громадян, рятуючись від бойовиків Революційного єдиного фронту. Сили ООН риють окопи поблизу столиці. «Судячи з усього, беззахисні люди знову помилилися, розраховуючи на те, що їх захистять війська ООН», — написала нещодавно «Вашингтон пост» у надто уїдливій статті...

Чи так це? Генсек ООН оголосив, що повстанці несуть відповідальність за 500 захоплених заручників. Проект указу про направлення до Сьєрра-Леоне російського військового загону зі 110 військовиків — на підписі у Володимира Путіна. Водночас міністр закордонних справ Франції Юбер Ведрін заявив: «Франція не посилатиме військовий контингент у Сьєрра-Леоне». Білий дім також «не розглядає» відправлення військ і обмежиться лише наданням військово-транспортних літаків. Міністерство закордонних справ України «висловило глибоку занепокоєність у зв'язку з останніми спалахами насильства у Сьєрра-Леоне»...

Сьєрра-Леоне входить до Співдружності, яке очолює Велика Британія, тому за військовою допомогою звернулися передусім у Лондон. Уряд Тоні Блера відмовив Фрітауну в проханні надати свої армійські підрозділи: «700 британських десантників не повинні ризикувати своїм життям».

У вільний час британські миротворці розслаблюються, хто як може. Але найкраще їм біля басейну

Як заявив британський міністр оборони Джефф Хун, Лондон не має достатніх військових ресурсів, щоб втручатися в кожну міжнародну кризу.

Тим часом урядовим силам дає поради командування британського контингенту, яке організувало евакуацію іноземців зі Сьєрра-Леоне.

Яна СТАДІЛЬНА.
Фото АП.

Чоловік чи просто мужчина...

Про проблему президентської пари Фінляндії

У Фінляндії оприлюднено результати опитування громадської думки щодо незвичної теми: як називати чоловіка, котрий мешкає з жінкою-президентом і становить разом з нею президентську пару країни? Йдеться про юриста Пентті Араярві. Він ось уже 15 років перебуває в незареєстрованому шлюбі з Тар'єю Халонен, а її, як відомо, нинішнього року обрано президентом Фінляндії.

Більшість фінів досить спокійно ставляться до таких зв'язків, тому вони й обрали Тар'ю Халонен президентом. Про її своєрідні стосунки з Пентті Араярві було добре відомо, але в країні поки що не знають, яким терміном в офіційних заходах і в пресі слід називати чоловічу половину президентської пари. Нещодавно канцелярія глави держави рекомендувала використовувати слово «чоловік». Але з таким тлумаченням багато хто не погодився. В офіційних установах Фінляндії почали лунати телефонні дзвінки: люди запитували, чи взяли законний шлюб Тар'я Халонен та Пентті Араярві...

У результаті виникли дискусії, в яких беруть участь юристи і навіть керівники фінських ЗМІ. Головний редактор газети «Хувудстадсладен» Ерік Вальстрем, наприклад, заявив зі шпальт свого видання: газета не використовуватиме терміна «чоловік», бо Пентті Араярві не є ним. А редакція провідної «Хельсінгін саномат» повідомила, що пристає на пропозицію канцелярії.

Опитування було проведено з метою виявити думку більшості населення. Підсумки такі: з пропозицією канцелярії згодні лише 25 відсотків фінів, а близько 50 відсотків висловилося за те, щоб Пентті Араярві називати «супутник життя». Третя категорія громадян Суомі вважає, що найкраще в цьому випадку використовувати слово «мужчина». Президентську пару, на їхню думку, треба називати так — Тар'я Халонен та її мужчина Пентті Араярві.

У фінській пресі напередодні президентських виборів висловлювали припущення, що Тар'я Халонен та Пентті Араярві офіційно зареєструють свої стосунки, однак поки що цього не сталося. Дискусії і пошук терміна, ймовірніше за все, триватимуть.

Марат ЗУБКО.

Гельсінкі.

Парад планет та Березовських

Недавнє інтерв'ю Бі-бі-сі президента Латвійської Республіки Вайри Віке-Фрейберги в заяві МЗС РФ від 4 травня було названо «безпрецедентним за своєю антиросійською тональністю, витриманим у найгірших традиціях «холодної війни».

У самій Латвії це інтерв'ю жваво коментують, хоча журналісти так і не змогли отримати його тексту. Міністр закордонних справ Індуліс Берзіньш від оцінки висловлювання В. В. Ф. (так у Латвії з повагою називають президента) утримався. Він лише зазначив, що вище керівництво країни має єдину точку зору на зовнішню політику.

Діапазон висловлювань політиків, підприємців і громадськості значно ширший. Так, депутат сейму від правлячої центристської партії «Латвіяс цельш» Карліс Лейшкалнс заявив: «Я цілком згоден з президентом держави, що нова військова доктрина Росії — це загроза для Латвії». Депутат сейму від правлячої націоналістичної Народної партії, колишній командувач збройних сил Юріс Далбіньш не цілком погоджується з колегою: «Я не вважаю, що Росія справді готує на нас напад, але в разі виникнення відповідної ситуації, це може статися». Його «партайгеносе», депутат сейму Олександр Кірштейнс і взагалі проти: «Я не можу погодитися зі сказаним Вайрою Віке-Фрейбергою, бо це дещо перебільшено». Депутат сейму, лідер Нової партії Раймонд Паулс просто зазначив: «Поважаю думку президента, однак сподіваюся: те, що її так хвилює, не справдиться». Лідер опозиційної соціал-демократичної фракції в сеймі Егілс Балдзенс заявив: «Інтерв'ю президента дуже гостре, жорстке, і я не певен, чи так ми маємо будувати свою політику». Депутат сейму, один з керівників опозиційного об'єднання «За права людини в єдиній Латвії» Яніс Урбановічс був лаконічний: «Я дуже негативно розцінюю висловлювання Вайри Віке-Фрейберги».

Найвідвертіше сказав президент відомого акціонерного товариства «Дзінтарс» Ілля Герчиков: «Це однозначно продуманий крок. Нашого президента хтось підштовхує, і склалося враження, що ті, хто нею управляє, вкрай не зацікавлені в поліпшенні відносин між Латвією та Росією. Гадаю, наш президент — американський ставленик, і за ниточки смикають саме звідти».

Так чи інакше, але перемогу латишів над збірною Росії у чемпіонаті світу з хокею на льоду Санкт-Петербурга багато хто сприйняв саме з політичної точки зору. Важко сказати, як події розгортатимуться надалі і хто має рацію. А поки що Латвія з новим Кабінетом міністрів. Президентом міністрів став мер столиці Андріс Берзіньш. Отримали портфелі й два однофамільці прем'єра: міністр закордонних справ Індуліс Берзіньш та міністр фінансів Гунтіс Берзіньш. Беручи до уваги важливість цих посад, у Латвії жартують: віднині країною керують Берзіньші (Березовські — по-російському). Впродовж десятиліття після відновлення незалежності Латвії у країні змінилося дев'ять кабінетів.

Найоптимістичніше в майбутнє дивиться «сонячна Вайра»: «Я сподіваюся, що парад планет, який, мабуть, приніс нам перемогу в хокеї, додасть талану й новому урядові».

Володимир СТРОЙ.

Рига.

Люди й події

От і думай...

Є над чим замислитися після зустрічі нашого прем'єра Віктора Ющенка з президентом Світового банку Джеймсом Вульфенсоном: один раз той заявив, що (цитата з «Інтерфакс-Україна») «головним завданням на нинішньому етапі реформ для України є поновлення довіри до Києва на міжнародній арені», інший — що «банк має «повну довіру» до уряду України». От і думай: якщо є довіра до уряду, але немає довіри до Києва, то хто ж є об'єктом різниці в операції віднімання — Київ мінус уряд дорівнює недовіра?

Оригінальна ідея

Неабияким почуттям гумору позначена ініціатива представників низки польських правих партій перейменувати краківську вулицю Вестерплатте на вулицю Джохара Дудаєва: річ у тім, що саме на ній розташовано... генеральне консульство Російської Федерації. Цим своїм вчинком поляки склали серйозну конкуренцію у змаганні за «любов» до Росії спікерові литовського парламенту Вітаутасу Ландсбергісу, який днями заявив: Литва вимагатиме від РФ 286 млрд. доларів компенсації за «окупацію з 1940 по 1990 рік».

Колективне питання

Гарно окреслив своїм громадянам поточні завдання президент Колумбії Андрес Пастрана: «Мир, економіка, зайнятість, наркобізнес, міжнародні відносини — це ті питання колективного виживання, які ми маємо розв'язувати в патріотичному дусі!». Особливо влучно щодо наркобізнесу: у Колумбії, як відомо, це дуже й дуже колективне питання — спеціалізовані колективи на цьому живуть, без проблем виживають і навіть дещо наживають. Щоправда, патріотизму й справді не вистачає — тут більше інтернаціоналізму.

Не та група

Просте медичне обгрунтування зростаючого протистояння між іранськими консерваторами та президентом-реформатором з'явилося після заяви групи тамтешніх релігійних діячів: «Обрання Хатамі додало свіжої крові у вени Ісламської революції, і спроби протистояти цьому факту можна пояснити або невіглаством, або побоюванням втратити особисті чи групові інтереси». Отже: свіжа кров, принесена обранням Хатамі, явно не підійшла за групою до вже тривалі роки циркулюючої в Ірані. У таких випадках завжди лихоманить.

Несподіване сподівання

Схоже, якоюсь суперсекретною інформацією володіє голова естонського парламенту Тоомас Саві, і саме тому «висловив надію, що вже в найближчому майбутньому Україна стане повноправним членом Європейського союзу» («Інтерфакс-Україна»)... Це щось новеньке, адже за всіма ознаками ми в найближчому майбутньому, здається, не станемо не тільки повноправним, а й навіть асоційованим членом ЄС. Утім, можливе ще одне припущення: найближче майбутнє для естонців — людей північних, неквапливих — це десь років з п'ятдесят.

«Мерк» сплатить остарбайтерам по 10 тисяч марок

У Німеччині розв'язують питання щодо виплат компенсацій колишнім примусовим робітникам через державний та індустріальний фонди. Із запланованих раніше 10 мільярдів марок остарбайтерам різних категорій припаде 8,25 мільярда. І попри те, що питання, здавалося, розв'язано, американські адвокати почали вимагати з цієї суми ще й репараційні виплати, тобто майнові відшкодування для своїх клієнтів. І хоч би як уповноважений канцлера Граф Отто Ламбсдорф обурювався з цього приводу, американці знову розпочали свою гру. Якщо припустити, що вони зуміють ще щось виторгувати у німецької сторони, то неважко здогадатися, хто залишиться обділений.

А тим часом за справедливі відшкодування для українських остарбайтерів і далі веде боротьбу адвокат Петер-Йохан Крузе з Майнталя. Але німецька судова машина не поспішає. З робочих, скоріших судів справи українських позивачів було передано у земельні, де процедура проходження позовів може тривати і 2, і 3 роки. Хоча шанси на отримання не копійок, а всього заробленого — це від 30 до 40 тисяч марок — досить значні, проте адвокат, за домовленістю зі своїми клієнтами, погоджується на виплату по 10 тисяч марок, якщо їх буде зійснено одразу. Він розуміє, що час не працює на його підопічних, вони йдуть із життя, а ті, хто живий, потребують найнеобхіднішого.

Днями пан Крузе зателефонував мені до Франкфурта: «Є добра новина!» Новина справді добра: фірма «Мерк» погодилася сплатити своїм колишнім робітникам по 10 тисяч марок. Прошу розповісти про це адвоката.

— Пан Крузе, як вдалося досягти такого рішення?

— Я повідомив членові ради директорів про те, що українські громадяни, котрі примусово працювали на цьому підприємстві під час другої світової війни, попросили мене оформити позовні заяви до суду про відшкодування зароблених ними грошей, моральних та інших збитків. Звісно, довелося багато попрацювати з представниками підприємства, але я мав переконливі докази. Зрештою, я запитав, чи не хочуть вони розв'язати це питання полюбовно, бо однак їм хоча й пізніше, але доведеться сплатити втричі — учетверо більше. Вони погодилися.

— Скільки позовних заяв надійшло від колишніх остарбайтерів з України, котрі працювали на фірмі «Мерк»?

— На жаль, лише 13. І я надіслав уже повідомлення про це моїм клієнтам. Тому звертаюся до вашої газети з надією, що відгукнуться й інші колишні робітники фірми «Мерк». З невідомих причин до мене звернулися лише ці 13 осіб. Я припускаю, що деякого вже немає. Але на фабриці «Мерк» під час війни працювали 267 примусових робітників з України. Там є архів, де збереглася картотека з відомостями про цих людей. Проте, на жаль, підприємство не допускає мене до своїх архівів (має на це право). Хоча мені й заявили: якщо інші працівники знайдуться, то всі вони без винятку отримають по 10 тисяч марок.

Виплати можливі вже через два тижні. Є два варіанти: або колишні працівники прийдуть за грошима на підприємство, або я привезу їх до Києва. Але точно одне: гроші буде передано з рук у руки. Тож я просив би всіх, хто працював на фабриці «Мерк», написати або приїхати до української ін'юрколегії: 03034, м. Київ, вул. Золотоворітська, 2-2-а. Справами остарбайтерів там займаються адвокати Данило Курдельчук та Олександр Сторожук, з якими ми тісно співробітничаємо. Можливо, у колишніх працівників фабрики «Мерк» збереглися якісь документи чи фотографії? Добре було б, якби до заяви додати їхні копії. А якщо їх немає, то слід точно зазначити свої дані, що були на той час. Я радий, що люди вже незабаром отримають відшкодування.

— Пане Крузе, як просуваються справи з іншими позовами?

— Повільно, та все ж рухаються. На початку травня розпочнуться слухання у земельному суді Нюрнберга. Переконаний: якщо фірми відчують, що їм доведеться платити колись, але повністю, то багато хто з них погодяться розв'язати ці питання теж полюбовно. Хіба що їхній внесок до фонду індустрії буде достатнім, аби не сплачувати через суд. Щоправда, я в цьому глибоко сумніваюся — адже ви бачите, як довго тривають переговори, а тепер американці висувають нові вимоги. І куди все це поверне, передбачити складно.

— Чи відомо вам, які нині справи з відшкодуванням колишнім остарбайтерам в Австрії?

— Австрія від самого початку рішуче заявила, що сплачуватиме лише за примусову працю, а не за майнові збитки. Яку суму отримають остарбайтери, багато в чому залежатиме від позицій уряду тих країн, які для більшого успіху мають напряму працювати з урядом Австрії. Фонди «Взаєморозуміння і примирення», як уже свідчить досвід, із цим завданням не вправляються: їм байдуже, яка сума надійде на рахунок — аби надійшла...

Інтерв'ю взяла Валентина ПИСАНСЬКА.

На знімку: адвокат Петер-Йохан Крузе.

ВІД АВТОРА. 25 квітня в «Голосі України» опубліковано Закон України «Про жертви нацистських переслідувань», в якому, зокрема, зазначено: "Український національний фонд «Взаєморозуміння і примирення» є єдиним розпорядником коштів, що надходять для компенсаційних виплат жертвам нацистських переслідувань, і координатором здійснення гуманітарних програм щодо жертв нацистських переслідувань».

На перший погляд, логіка українських законодавців проста й зрозуміла: німецькі фонди — урядовий та індустрії — зобов'язалися сплатити колишнім східним примусовим робітникам 8,25 мільярда марок через національні фонди «Взаєморозуміння і примирення», у тому числі й через український. Але в Німеччині, а надто останнім часом, з'явилося чимало фірм, концернів, державних підприємств, а також приватних осіб, охочих допомогти людям, колись вивезеним у Третій рейх, де використовувалася під час другої світової війни рабська праця примусових робітників. Таку ініціативу виявили вже й деякі німецькі міста. Щоправда, це рішення ухвалено із застереженням: «Так, ми сплатимо компенсації остарбайтерам, та лише з рук у руки, в обхід і німецьких, і українських фондів».

У Німеччині з цим проблем немає: твої гроші — і твоє право ними розпоряджатися. А ось в Україні вже з'явився закон, що обмежує і право дарувальників, і право людей, які цих грошей потребують. І якщо до Закону «Про жертви нацистських переслідувань» не буде внесено відповідну поправку, то німецькі приватні особи і підприємства навіть за великого бажання не зможуть віддати свої гроші жертвам нацизму.

Туберкульоз: бомба для нації

Теореми буття

До вас, шановні народні депутати України, які уособлюють розум, честь і совість народу, звертається заслужений лікар України, що 42 роки свого життя віддав боротьбі з особливо небезпечною хворобою.

У світі налічується майже 200 млн. хворих на туберкульоз і 2 млрд. інфікованих, у яких ризик захворіти протягом життя становить до 10 %. Щорічно у світі від цієї недуги помирають від 3 до 4 мільйонів осіб.

Починаючи з 90-х років останнього сторіччя, спостерігається зростання захворюваності та смертності від туберкульозу, в Україні та в сусідніх з нею державах також.

У лікувальних закладах — 680 тисяч чоловік з різними формами та стадіями хвороби, або 1,4% всього населення. А якщо врахувати, що на одного виявленого припадає один-два невиявлених, то цей відсоток можна подвоїти. Один хворий, який виділяє паличку Коха, перш ніж помре, встигає заразити 100 осіб.

Торік у нашій країні було зафіксовано понад 25 тис. нових випадків захворювання на туберкульоз. Понад 140 тис. дітей було заражено, а померли від цієї недуги 10 тис. чоловік.

Щоб уявити собі масштаби епідемії в країні (її офіційно проголошено ще 1995 року), варто нагадати: щогодини додається 3 нові випадки захворювання і один випадок смерті, заражаються 15 дітей. Щомісяця від туберкульозу помирають близько 800 громадян України. А показник захворюваності у закладах пенітенціарної системи у 140 разів вищий за середній по країні.

Понад 55 видів тварин і птахів (у тому числі сільськогосподарських) хворіють на туберкульоз. Випадки зараження від споживання хворих на туберкульоз тварин сирого молока та м'яса реєструються дедалі частіше. Мікобактерія туберкульозу стійка навіть до концентрованих кислот, лугів та спирту і зберігає життєздатність у температурному діапазоні від -270° до $+150^{\circ}$ за Цельсієм.

За останні 10 років Україна втратила 11 відсотків протитуберкульозних диспансерів, 44% стаціонарних ліжок для хворих на туберкульоз, 28% спеціалізованих санаторіїв. А ті, що залишилися, ледве животіють без достатнього фінансування. Руйнується їхня матеріально-технічна база.

Щоб лікувати хворого на туберкульоз протягом одного дня, потрібно не менш як 15 гривень (на їжу — до 7—8 гривень). Насправді у протитуберкульозних закладах сума ледь сягає 2—3 гривень. Тому й ефективність лікування знизилася з 98 відсотків у 1990 році до 50—60 у 1999 році.

Непокоїть ситуація з дитячою захворюваністю. Інфікованість малюків мікобактеріями туберкульозу в середньому — 18%. Це в 25—40 разів перевищує рівень відносного благополуччя, встановлений для різних вікових груп Всесвітньою організацією охорони здоров'я.

Туберкульоз став загрозою для життя нашого народу і потребує державних соціальних та медичних заходів, спрямованих на ліквідацію епідемії. Понад п'ять років Верховна Рада не приймає закон про боротьбу з туберкульозом. Немає і відповідної довгочасної національної програми. Слово — за мудрими людьми, якими народ вважає своїх обранців.

Андрій УСАТЮК,
головний фахівець з питань туберкульозу управління охорони здоров'я Луганської облдержадміністрації.

Кримінал

Затримали і... розшукують

Позавчора пролунало сенсаційне повідомлення прокурора Києва Юрія Гайсинського про те, що директора ТОВ «Топ-Сервіс-Схід» Ігоря Шагіна, громадянина Росії, обвинувачують у замовленні восьми вбивств. Представники правоохоронних органів висловили і невдоволення тим, що, мовляв, певні сили тиснуть на слідство.

За словами народного депутата України Володимира Фіалковського, який провів прес-конференцію, ймовірно, арешт Ігоря Шагіна — не що інше, як спроба зумисне завдати іміджевих та фінансових збитків відомій фірмі. Так, схоже, що позитивне рішення суду в справі з Глухівською митницею на користь ТОВ «Топ-Сервіс-Схід» стало останньою краплею в стосунках Шагіна з правоохоронцями. Після суду директор зник. Як з'ясувалося, Подільський суд виніс рішення про притягнення його до адміністративної відповідальності на 12 діб. Усі дні, коли Шагін перебував за ґратами, міліція його... розшукувала. Як зазначив Володимир Фіалковський, імовірно, що затримання Шагіна пов'язано з діяльністю ТОВ «Топ-Сервіс-Схід». Так, улітку минулого року через заборгованість бюджету вищезгаданої фірми справу передали до суду. Після того були перевірки податківців, які жодних результатів не дали.

За словами депутата, він ніколи не повірить у те, що Шагін є замовником кількох убивств.

Віталій КРАСНЮК.

Коментар

Злодій повинен сидіти в тюрмі

Так полюбляв повторювати незабутній Гліб Жеглов з популярного телесеріалу «Місце зустрічі змінити не можна». І справді, злодій, а в ширшому розумінні — злочинець має бути покараний.

Останнім часом кримінальна хроніка густо заряснила на сторінках газет та в інформаційних повідомленнях. Здавалося б, радіти треба: стане спокійніше на вулицях міст і сіл нашої держави. Однак дещо в цих повідомленнях насторожує. Вельми вже нинішня кампанія боротьби з криміналітетом починає нагадувати 1994—1995 роки. Скільки гучних рапортів почула в той період громадськість про викоренення організованої злочинності, скільки гучних кримінальних справ було порушено проти доволі відомих людей! Дехто з них не один місяць відсидів у камері попереднього ув'язнення. І що ж? Насправді більшість і рапортів, і гучних справ виявилися мильною булькою.

Проте саме тоді відбувся черговий перерозподіл власності, ринків і фінансових потоків. Хто був нічим, той з допомогою доблесних правоохоронців став володіти всім. Отож і виникає запитання: чи не відбувається подібне й нині? Адже, на думку багатьох аналітиків, після президентських виборів в Україні розпочався черговий перерозподіл власності та фінансових потоків. Хотілося б, звичайно, помилитися в оцінках того, що тепер відбувається, але один з високопоставлених правоохоронців зізнався: затриманий у Києві злочинець запитав його: «А ви хіба не знаєте, що будь-яке серйозне злочинне угруповання має свій міліцейський «дах»?».

Тому не можна виключати: в основі нинішньої кампанії боротьби з організованою злочинністю і корупцією лежать як політичні, так і бізнесові інтереси тих, хто веде брудну підкилимну боротьбу за владу.

Володимир КОРОЛЮК.

Міністр агропромислового комплексу Криму Микола Орловський і міністр фінансів автономії Людмила Денисова були затримані за розпорядженням прокурора республіки.

Фото УНІАН.

Українська Православна церква

«Золота Фортуна» — олімп міжнародного визнання

Україна завжди пишалась видатними особистостями, людьми, життєві шляхи яких нерозривно пов'язані з високою долею нашої країни, думки та помисли яких повсякчас спрямовані на розбудову держави. 30 квітня, у найбільше християнське свято Великодня, в Києво-Печерській лаврі під святими куполами Хрестовоздвиженської церкви відбулась урочиста церемонія вручення найвищих нагород Української Православної церкви найдостойнішим представникам трудової еліти країни. Високі нагороди Української Православної церкви учасники урочистої події отримали з рук Митрополита Київського і всієї України Володимира.

ВОЛОДИМИР МАТВІЄНКО, голова правління Промінвестбанку України, нагороджений знаком ордена «Святий Князь Володимир» III ступеня

СТАНІСЛАВ ВАСИЛЕНКО, голова правління ДАТ «Придніпровські магістральні нафтопроводи», нагороджений знаком ордена «Святий Князь Володимир» IV ступеня

ВІТАЛІЙ КОСОВСЬКИЙ, протоієрей, нагороджений знаком ордена «За патріотизм» II ступеня, присвяченого 2000-річчю християнства

МИХАЙЛО ОНУФРІЙЧУК, народний депутат України, нагороджений знаком ордена «Святий Князь Володимир» IV ступеня

ОЛЕКСАНДР ШПАК, народний депутат України, голова Спостережної Ради АХК «Укрнафтопродукт», нагороджений знаком ордена «За патріотизм» II ступеня, присвяченого 2000-річчю християнства

МИХАЙЛО ДЕРГАУСОВ, начальник Маріупольського морського торгового порту, нагороджений знаком ордена «Святий Князь Володимир» IV ступеня

ГЕОРГІЙ ЩОКІН, президент Міжрегіональної Академії управління персоналом, нагороджений знаком ордена «Святий Князь Володимир» II ступеня

АНАТОЛІЙ КУДРІН, генеральний директор Заводу 410 цивільної авіації, нагороджений знаком ордена «За патріотизм» II ступеня, присвяченого 2000-річчю християнства

ВАЛЕРІЙ ХАБАРОВ, начальник Миколаївського морського торгового порту, нагороджений знаком ордена «За патріотизм» II ступеня, присвяченого 2000-річчю християнства

ВОЛОДИМИР ШУБА, прокурор Автономної Республіки Крим, нагороджений орденом Нестора Літописця

ОЛЕКСАНДР ЛІВШИЦЬ, президент АТ «Міжрегіональна електроенергетична асоціація «ЕЛТА», нагороджений знаком ордена «Святий Князь Володимир» IV ступеня

МАРИНА ПОВАЛЯЄВА, генеральний директор ПК «Кримтел», нагороджена знаком ордена «За патріотизм» II ступеня, присвяченого 2000-річчю християнства

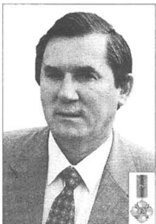
ЄВГЕН ЛАПІН, голова правління — генеральний директор АТ «Сумихімпром», нагороджений знаком ордена «Святий Князь Володимир» IV ступеня

ЛЮБОМИРА БУРЛАЧУК, голова українського представництва американської фармацевтичної компанії «Елі Ліллі», нагороджена знаком ордена «Свята Анна» IV ступеня

ОЛЕКСАНДР ЯРКОВИЙ, директор приватного підприємства «Інтерфлот», нагороджений знаком ордена «Святий Князь Володимир» IV ступеня

АНАТОЛІЙ МІЛОВАНОВ, голова правління — генеральний директор ВАТ «Завод «Дніпропрес», нагороджений знаком ордена «Святий Князь Володимир» IV ступеня

АНДРІЙ МАНУЧАРОВ, начальник Ялтинського морського порту, нагороджений орденом Нестора Літописця

ПЕТРО МЕЛЬНИК, народний депутат України, нагороджений знаком ордена «Святий Князь Володимир» II ступеня

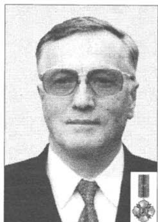
Найвищі Міжнародні нагороди Української Православної церкви

БОРИС ОЛЕКСІЄНКО, голова Держкомітету у справах охорони державного кордону, командуючий прикордонними військами України, нагороджений знаком ордена «Святий Дмитро Солунський» IV ступеня

СЕРГІЙ КІВАЛОВ, народний депутат України, нагороджений знаком ордена «Святий Князь Володимир» IV ступеня

ВІКТОР БОЛДЕНКОВ, генеральний директор СП «Інтерсплав», нагороджений знаком ордена «Святий Князь Володимир» IV ступеня

АНАТОЛІЙ КОВАЛЕНКО, голова Печерської райдержадміністрації м. Києва, нагороджений знаком ордена «Святий Князь Володимир» IV ступеня

СЕРГІЙ ТАРАНЕНКО, генеральний директор АТВТ «Дніпропетровський стрілочний завод», нагороджений знаком ордена «Святий Князь Володимир» IV ступеня

ВІТАЛІЙ ПОЛІЩУК, голова правління АТ «Лагода», нагороджений знаком ордена «Святий Князь Володимир» IV ступеня

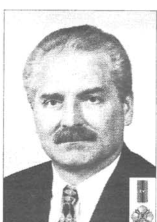
МИКОЛА ДМИТРЕНКО, голова правління Відкритого Акціонерного Товариства «Вінницям'ясо», нагороджений знаком ордена «Святий Князь Володимир» IV ступеня

ОЛЕГ РАДКОВСЬКИЙ, президент українсько — американського СП «Берег — Сервіс», нагороджений знаком ордена «Святий Князь Володимир» IV ступеня

МИКОЛА ЛІСІН, президент асоціації «Інфокс», нагороджений знаком ордена «Святий Князь Володимир» IV ступеня

МИКОЛА ПІДМОГИЛЬНИЙ, голова Жовтневої райдержадміністрації м. Києва, нагороджений знаком ордена «Святий Князь Володимир» IV ступеня

ІРИНА КУЗНЄЦОВА, директор рекламного агентства «Діалла», нагороджена знаком ордена «За патріотизм» II ступеня, присвяченого 2000-річчю християнства

МИКОЛА ЗЛОЧЕВСЬКИЙ, віце-президент асоціації «Інфокс», нагороджений знаком ордена «Святий Князь Володимир» IV ступеня

АНДРІЙ ПЕЛЮХОВСЬКИЙ, генеральний директор ЗАТ «Комплекс побутових послуг «Наталі», нагороджений знаком ордена «Святий Дмитро Солунський» IV ступеня

ВАСИЛЬ МИХАЙЛОВ, ректор Київської державної академії водного транспорту, нагороджений знаком ордена «Святий Дмитро Солунський» IV ступеня

МИКОЛА ПЕТРЕНКО, генеральний директор фірми «Топ-транс», нагороджений знаком ордена «Святий Князь Володимир» IV ступеня

МИХАЙЛО ПАСІЧНИК, президент фармацевтичної компанії «Фалбі», нагороджений знаком ордена «Святий Князь Володимир» II ступеня

ПЕТРО МИХАЙЛОВ, директор МЖК «Будінтер», нагороджений знаком ордена «Святий Князь Володимир» IV ступеня

СЕРГІЙ ПАХОМОВ, начальник вантажного відділу Чорноморської регіональної митниці, нагороджений знаком ордена «Святий Дмитро Солунський» IV ступеня

ВАЛІДА ЛОСЄВА, начальник управління охорони здоров'я Одеської облдержадміністрації, нагороджена знаком ордена «Свята Анна» IV ступеня

СЕРГІЙ П'ЯТИГОРЕЦЬ, директор кадрового бюро «Звено» з адаптації та працевлаштування військовослужбовців, звільнених у запас, нагороджений знаком ордена «Святий Дмитро Солунський» III ступеня

ІРИНА ЮХНИЦЯ, головний редактор дитячого ігрового журналу «Пізнайко», нагороджена знаком ордена «Свята Анна» IV ступеня

ДМИТРО КОЗАЧОК, голова президії Міжнародної громадської організації «Союз-Кордон», нагороджений знаком ордена «Святий Дмитро Солунський» IV ступеня

ІГОР РИБАКОВ, директор підприємства «Ільметсервіс», нагороджений знаком ордена «Святий Князь Володимир» IV ступеня

ОЛЕНА ЯКИМЕНКО, засновник Одеського кардіологічного центру імені Мінакова, нагороджена знаком ордена «Свята Анна» IV ступеня

Оздоровниці

Щоб їхали у Крим, як у Мекку

У Білій залі Лівадійського палацу члени правління Асоціації органів місцевого самоврядування, Президії Верховної Ради і Ради міністрів автономії, Кримської асоціації турагентств, голови міст, керівники силових відомств півострова обговорили спільні дії у проведенні курортного сезону.

За словами голови ВР АРК Л. Грача, вигоди курортного Криму треба сьогодні подати так, «щоб до нас їхали, як у Мекку».

Однією з головних проблем, які розглянуто на спільному засіданні, стала взаємодія оздоровниць і місцевих підприємств сільськогосподарського виробництва Криму. За даними міністерства курортів і туризму автономної республіки, нині укладено лише трохи більш як 70 договорів на виробництво і постачання продукції між кримськими сільськими виробниками і закладами санаторно-курортного комплексу на суму близько 10 млн. грн.

Міністр економіки автономії Валентин Дулуб заявив, що тепер уряд впливатиме на економічну діяльність оздоровниць, використовуючи систему фінансових важелів. Для цього потрібно відмінити ряд пільг для оздоровниць, переглянути перелік тих з них, які не підлягають приватизації, розробити ресурсний баланс і домогтися постачання санаторно-курортних закладів продукцією кримських виробників.

Віктор ХОМЕНКО.

Народний календар

Як у травні дощ і грім — буде радість людям всім

14 ТРАВНЯ — **Єремії. Коли на Єрему погоже, то й жниво буде пригоже.**

15 ТРАВНЯ— **Бориса і Гліба, Борисів день. Його в народі ще називали «солов'їним днем». Співає соловей всю ніч — на гарний сонячний день.**

16 ТРАВНЯ — **Тимофія. Якщо сонячно й тепло, то така погода буде і в кінці місяця.**

18 ТРАВНЯ — **Ярини. З цього дня починали висаджувати розсаду капусти.**

Прикмети травня

- **Кажани ввечері густо літають — завтра буде гарна погода.**
- **Якщо жаби стрибають по землі — на дощ.**
- **Зеленкуватий місяць — на дощ, ясний — на негоду.**
- **Як вода дуже шумить у горах, буде гарна погода.**

І називаємо це раєм...

Вогкими осінніми вечорами чи новорічними ночами, витерши пляшки від пилюки й розігрівши вино до гарно теплого, щоб рятувало від застуди, ми всі закінчуємо однаково: «А пам'ятаєш?..», «А там як були...», «Ну, а те взагалі непідробне!..»

І рвемося, попри нестачу грошей, знов туди, де все дороге, де час летить нестримно, де проводжають нас, і зглянутися не встигаємо, все одним і тим само щемливим «Прощанням слов'янки».

А слов'янка залишається там, де знак «Місце стоянки», де слабшають гальма і притуплюється увага, де треба зробити перепочинок, розім'явши м'язи і потупцювавши трохи біля урвища. Такі, як вона, тут на кожному кілометрі. І звати їх по-різному. Іринами — теж.

— Самошкіни ми. Із Запрудного. У нас усі Самошкіни цибулю вирощують. Вінок менший — десять гривень. Більший —п'ятнадцять. Раніше, коли в нас за рік відпочивало до дев'яти мільйонів, за два тижні, пригадую, п'ять тонн продавали. А тепер... Ще й ці кляті газети! У татар щороку хресний хід, поминання померлих, а ви роздуваєте бозна-що. Люди квитки здають, не їдуть. І здоров'я не поправлене, і гроші на чужий закордон викинуті. Немає там нічого ні душі, ні тілу. А тут... Ви знаєте, яка ця цибуля особлива?..

Знаю, Іро, знаю. Але хіба лише цибуля?..

У київську Пущу-Водицю повернулися птахи. З'явилося смарагдове листя і зацвіли фіалки ніжно-синім. Здається, час?

Самошкіна, Іро, ви на місці?..

Дмитро КОНОВАЛОВ.
Фото автора.

АСТРОЛОГІЧНИЙ ПРОГНОЗ
на 15 — 21 травня

ОВЕН. Матимете прибуток, матеріальний комфорт, збільшення особистого майна. Любов, що дає задоволення. Остерігайтеся конфлікту й суперечки з будь-якого приводу.

ТЕЛЕЦЬ. Увесь світ вам симпатизує. У житті настав період миру й спокою. Можливі суперечки з компаньйонами через пайову участь у грошовій операції. У жінки — суперечка з чоловіком з приводу витрат сімейних грошей.

БЛИЗНЯТА. Самотність і навіть приховане, нерозділене кохання приносять задоволення. Стаєте для інших проблемною і конфліктною людиною.

РАК. Любов і дружба — кращий подарунок долі. Виконання бажань. Психологічна неврівноваженість — «нерви здають». Ворог не дрімає — загострення таємної ворожнечі.

ЛЕВ. Заступництво згори: Бога, начальства і старших за віком. Протекція у потрібний момент. Просування по службі. У вашому колі з'являються ненадійні друзі, спілкування з якими призводить до конфліктів.

ДІВА. Займаючись своєю освітою, питаннями культури, релігії, вирушаючи далеко, налагоджуєте вдалі ділові та любовні зв'язки. Успіхові вашої справи заважають життєві особисті проблеми, особливо сварки в сім'ї. Можлива втрата роботи і вигідного соціального становища.

ТЕРЕЗИ. Матимете істотну допомогу від інших, високе заступництво, гроші, спадщину. Скрізь і з усіма розпочинаєте непотрібні суперечки і дискусії, в яких відстоюєте (і нав'язуєте) свої уявлення. Небезпека в дорозі й далеко від дому.

СКОРПІОН. Які люди поруч з вами! Яка любов! У ньому (в ній) є все, що вам треба. Ризикуєте потрапити в екстремальну, небезпечну ситуацію, яку самі собі створюєте, ігноруючи обережність і вступаючи в конфлікт.

СТРІЛЕЦЬ. Нескладна і приємна робота, що дає підвищення і престиж. Комфортні умови праці. Поліпшення здоров'я та зовнішнього вигляду. Язик — мій ворог. Не чуєте співрозмовника. Відлякуєте людей.

КОЗЕРІГ. Велике кохання, що приносить задоволення і щастя. Радість у дітях. Успіхи в творчому плані. Конфлікт на роботі, службова інтрига, боротьба двох авторитетних особистостей. Невдале відрядження. Погіршення самопочуття.

ВОДОЛІЙ. Спокій і затишок в оселі. Дороге придбання, новий член сім'ї, бажані гості. Марна витрата сил на сварки з дітьми і коханою людиною.

РИБИ. Гармонійні та вигідні взаємини з оточуючими. Приємне і корисне товариство. Вигідні поїздки. Непотрібні суперечки та з'ясування стосунків з родичами, батьками.

Спорт

■ ***Футбол***

У Белфасті все о'кей...

Вітаємо заслуженого тренера країни Анатолія Крощенка і його підопічних — гравців національної юніорської збірної України (вік до 18 років), котрі здобули путівку до фінальної частини чемпіонату Європи.

Наші хлопці в Києві виграли перший матч в одноліток з Північної Ірландії — 1:0. А позавчора на полі суперника зіграли внічию — 2:2. Отже, наша команда — учасник фінальних змагань, які відбудуться з 17 по 24 липня в Німеччині. Жеребкування підгруп — 22 травня.

...А в Києві — кепсько

Жіноча збірна України вдома поступилася національній команді Німеччини у відбірковому матчі чемпіонату континенту — 1:6. Утім, не судитимемо наших спортсменок надто суворо. Вони діяли, не шкодуючи сил. Суперник об'єктивно сильніший. Для порівняння наведемо такі цифри: у Німеччині жіночий футбол налічує сотні клубів, проводиться чемпіонат у кількох лігах. В Україні у футбол грають три... десятки жінок, а чемпіонат, може так статися, не відбудеться взагалі.

■ ***Теніс***

Медведєв зійшов з дистанції

Рим. Міжнародний турнір. Третє коло. Андрій Медведєв (Україна) — Магнус Норман (Швеція) — 6:7, 1:6.

Дошка пошани

О-о!

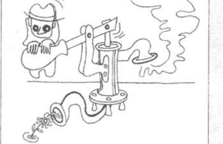
Віктор Суслов, народний депутат України (фракція СДПУ(о)):

— Ось я дивлюся на цей уряд і бачу, що в ньому для повноти картини дуже не вистачає Віктора Пинзеника. Тоді це стане закінчений уряд «молодореформаторів».

ВІД ЧЕРГОВОГО:

— А я ось дивлюся на Національний банк України і бачу: в ньому для повноти картини дуже не вистачає... Віктора Суслова. Тоді він (банк) стане закінченим: національний банк олігархів України об'єднаних — НБОУ(о)!

Ну дуже велика вигода...

Ігор Діденко, в. о. голови правління НАК «Нафтогаз України»:

— Ми діяли не тільки абсолютно законно, а й з вигодою для країни.

ВІД ЧЕРГОВОГО:

— І ця, на думку росіян, чи не найдорожча вигода оцінюється в 2233 млн. доларів. Рівно стільки, скільки винен «Нафтогаз України» за російський газ.

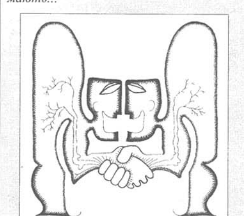
Турбота у нас така

Анатолій Голубченко, колишній перший віце-прем'єр-міністр України (в часи Валерія Пустовойтенка):

— Адже я по собі знаю: коли в людини є гроші, вона обов'язково буде думати про бідних.

ВІД ЧЕРГОВОГО:

... Після чого бідних у нас зовсім не залишиться. За чий рахунок тоді багатіти будемо? І потім, Анатолію Костянтиновичу, для того, щоб думати, самих грошей мало — треба мати і те, чим думають...

Дивися в корінь!

Будинок для божевільних. Палата «Бонапартів».

Сеня сидить і бурчить: «Імпічмент, імперія, імпотенція...»

— Гей, лікарю, допоможи знайти корінь слова «імплементація»...

— А по-моєму, Сеню, ти шукаєш те, чого нема!

— Як нема?! Мусить бути!

— Сеню, коли імплементують — тобто впроваджують народне волевиявлення, то обов'язково комусь обрізують владу. Під самісінький корінь, по самі повноваження...

Сеня з жахом хапається за штани:

— Господи, і куди дивилося моє дурне волевиявлення?!..

Черговий по «Дошці пошани» Вілен КАЙДАШ.
Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- **За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.**
- **Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.**
- **За точність викладених фактів відповідальність несе автор.**
- **Рукописів не повертаємо.**
- **Листування з читачами — тільки на сторінках газети.**

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 179041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
Зам. 0311083.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Засновник і видавець — Верховна Рада України

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 01008, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com